

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN
ARMOEDEBESTRIJDING
DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN
DE VLAAMSE MINISTER VAN WERK, ECONOMIE, INNOVATIE en SPORT**

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

- Betreft:**
- Ontwerp van Besluit houdende de uitvoering van het decreet van 25 april 2014 houdende de werk- en zorgtrajecten, wat betreft de activeringstrajecten en de arbeidsmatige activiteiten
 - Tweede principiële goedkeuring, met oog op advies van de Raad van State

1. INHOUDELIJK

1.1 Situering: decreet houdende de werk- en zorgtrajecten en Vlaams Regeerakkoord

Op 13 oktober 2017 keurde de Vlaamse Regering het ontwerp van besluit houdende de uitvoering van het decreet van 25 april 2014 houdende de werk- en zorgtrajecten, wat betreft de activeringstrajecten en de arbeidsmatige activiteiten, principieel goed (VR 2017 1310 DOC.1005/2 en VR 2017 1310 DOC.1005/3).

Het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen werd ontvangen op 20 november 2017. Het advies van de Strategische Adviesraad voor het Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid werd ontvangen op 23 november 2017. Punt 1.3 van deze nota gaat in op de opmerkingen en vragen van de SERV en de SAR.

Op 23 april 2014 werd het decreet houdende de werk- en zorgtrajecten (hierna het decreet van 25 april 2014 genoemd) goedgekeurd door het Vlaams Parlement. De Vlaamse Regering bekrachtigde dit decreet op 25 april 2014.

In het Vlaams Regeerakkoord 2014-2019 werd het engagement opgenomen om het decreet van 25 april 2014 uit te voeren binnen de budgettaire grenzen. We streven hierbij naar een gefaseerde uitvoering van het decreet vanaf 2018.

Het decreet van 25 april 2014 richt zich op mensen met medische, mentale, psychische, psychiatrische en/of sociale (MMPPS) problemen die omwille van die redenen (tijdelijk) niet in staat zijn om betaalde arbeid te verrichten, noch in het normaal economisch circuit, noch in de sociale economie. Het decreet van 25 april 2014 stoelt op de visie van de participatieladder. We vertrekken vanuit de competenties van mensen om hen te helpen om, rekening houdend met hun mogelijkheden, maximaal te laten participeren aan de maatschappij en op de arbeidsmarkt. Die visie zit vervat in het beeld van de participatieladder. De zes treden van de participatieladder geven de participatiegraad van mensen weer. Op trap 6 staan mensen die betaald werk zonder ondersteuning verrichten in het normaal economisch circuit. Op trap 5 staan mensen die betaald werk met ondersteuning verrichten (sociale economie). Op trap 4 staan mensen die een activeringstraject doorlopen. Op trap 3 staan alle mensen die arbeidsmatige activiteiten uitvoeren (in eender welke sector). Op trap 2 staan mensen die nog sociale contacten hebben buitenshuis, gebruik makend van het welzijns- en zorgaanbod. Op trap 1 staan mensen wiens contacten beperkt zijn tot de huiselijke kring; het gaat om mensen die geïsoleerd zijn. Bij de uitwerking van dit decreet gaat het over

de uitwerking van trappen 3 en 4 van de participatieladder. Maatregelen voor personen op trappen 5 en 6 maken immers deel uit van het beleidsdomein WSE en mensen die op de trappen 1 en 2 staan, kunnen terecht in het reguliere aanbod van het beleidsdomein WVG. In het decreet zijn twee trajecten vervat en één aanbod: activeringstrajecten, trajecten maatschappelijke oriëntatie en een aanbod van arbeidsmatige activiteiten.

Bij de uitvoering van het decreet bouwen we verder op de diverse relevante ervaringen in het beleid van de betrokken beleidsdomeinen WSE en WVG. Het gaat onder meer om de tenders activeringszorg bij WSE waarbij werkzoekenden met een MMPPS-problematiek zowel werk- als zorgbegeleiding krijgen om niet arbeidsmarktgerelateerde problemen weg te werken en opnieuw aansluiting te vinden met de arbeidsmarkt, de begeleiding van personen in armoede, de begeleiding van arbeidszorgmedewerkers in de sociale economie, de oproepen doorstroom arbeidszorg in de sociale economie in het kader van het werkgelegenheidsakkoord Alternatieve jobkorting, begeleid werken voor personen met een handicap en de vermaatschappelijking van de zorg, en dat onder meer in de geestelijke gezondheidszorg (artikel 107 netwerken) met aandacht voor functie 3, de psychosociale rehabilitatie van mensen in de maatschappij en in hun beroepsleven.

In de huidige projecten wordt er gewerkt met tenders en oproepen, gericht op diverse subdoelgroepen. Die formules maken het mogelijk om flexibel begeleiding in te zetten op verschillende contexten. Door de projecten heen is dezelfde behoefte aan maatwerk op individueel niveau te zien en is de behoefte aan dezelfde expertise bij organisaties in beide beleidsdomeinen te voelen. De huidige projecten waren noodzakelijk om een betere kennis van de doelgroep en hun specifieke behoeften op te bouwen, maar dreigen door de verkokering de doelstelling van begeleiding op maat inzake de individuele behoeften en competenties in de weg te staan. Een extra nadeel van dergelijke toewijzingsmechanismen is dat ze projectmatig zijn en daardoor onvoldoende rechtszekerheid voor de doelgroep en de betrokken organisaties bieden. De begeleiding van de doelgroep vraagt een specifieke expertise die de reguliere opdrachten van een organisatie en het eigen beleidsdomein overstijgt.

Het decreet van 25 april 2014 bevat 3 luiken:

- 1) Activeringstrajecten: tijdelijke trajecten van maximaal 18 maanden waarin aan mensen met MMPPS problemen een werkbegeleiding en zorgbegeleiding wordt aangeboden met als doel deze mensen opnieuw te lanceren naar betaalde arbeid (met of zonder ondersteuning). Deze begeleiding wordt uitgetekend door de betrokken persoon, samen met een casemanager Werk en een casemanager Zorg. De begeleiding wordt uitgevoerd door een netwerk van dienstverleners. Het is de reguliere uitwerking van de tender activeringszorg die al tien jaar loopt. Mensen die een activeringstraject doorlopen, staan op de tijdelijke trap 4 van de participatieladder.
- 2) Trajecten maatschappelijke oriëntatie: trajecten waarin mensen met MMPPS problemen georiënteerd en toegeleid worden naar zorg en/of arbeidsmatige activiteiten. Het gaat over mensen met een zware MMPPS problematiek van wie wordt ingeschat dat ze op korte en middellange termijn niet meer betaald aan de slag kunnen gaan. Bij deze trajecten gaat het over mensen die van de trappen 6, 5, 4 of 3 toegeleid worden naar trappen 1, 2 en/of 3 van de participatieladder.

Dit luik zal ingeschoven worden in het geïntegreerd breed onthaal (GBO), dat verankerd is in het decreet lokaal sociaal beleid. Wie door VDAB beschouwd wordt als niet toeleidbaar naar betaald werk (met of zonder ondersteuning), kan worden aangemeld bij dit onthaal en vindt via die weg zijn individuele plek in de zorg en/of arbeidsmatige activiteiten. Voor de trajecten maatschappelijke oriëntatie streven we naar een operationalisering onder de vorm van pilootprojecten binnen het geïntegreerd breed onthaal, die van start zullen gaan op 1 juni 2018.

- 3) Arbeidsmatige activiteiten: vrijwillige, onbezoldigde bezigheid voor personen die door een MMPPS-problematiek niet, nog niet of niet meer terechtkunnen in het reguliere of beschutte tewerkstellingscircuit. Het betreft een aanbod van activiteiten onder begeleiding, in combinatie met zorg, gericht op de latente functies van arbeid, onder meer het bieden van een zinvolle bezigheid, zorgen voor structuur, het aanreiken van sociale contacten en de mogelijkheid tot zelfontplooiing. In de terminologie van de participatieladder gaat het over trap 3 van de ladder. De invulling van deze activiteiten kan zeer divers zijn: activiteiten in buurtcentra (passief en actief), bepaalde dagactiviteitencentra van psychiatrische instellingen, ingeschreven bij Lets met regelmatige deelname, enz.

1.2. Uitvoering van het decreet houdende de werk- en zorgtrajecten van 25 april 2014

Bij de uitvoering van het decreet van 25 april 2014 houden we rekening met de wijzigingen op het vlak van bevoegdheden en nieuwe initiatieven binnen de betrokken beleidsdomeinen.

Zo kreeg VDAB in het kader van de Zesde Staatshervorming bevoegdheden op het vlak van de controle op het zoekgedrag van werkzoekenden. VDAB past het federaal normatief kader toe om de beschikbaarheid van werkzoekenden te controleren. In verband met de doelgroep van het decreet werk- en zorgtrajecten bepaalt dit kader onder meer het volgende:

“De volledig werkloze wordt vrijgesteld van de verplichting om zelf actief naar werk te zoeken gedurende de duur van het specifieke of aangepaste begeleidingstraject dat hem door de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling wordt voorgesteld, indien de werkloze door de gewestelijke dienst wordt beschouwd als ver afstaand van de arbeidsmarkt omwille van een combinatie van psycho-medische-sociale factoren die de gezondheid en/of sociale inschakeling duurzaam aantasten, en hierdoor ook zijn professionele inschakeling, met als gevolg dat de werkloze binnen de 12 maanden die volgen, niet in staat is om te werken in het gewone economische circuit of in het kader van een aangepaste en omkaderde arbeidsplaats (al dan niet bezoldigd), en hij een intensief en specifiek begeleidingstraject volgt, gedurende maximaal 21 maanden, dat er op gericht is te verhelpen aan zijn psycho-medische-sociale situatie, met het perspectief op een beroepsinschakeling.

Op het niveau van elk gewest of Gemeenschap, mag op elk tijdstip maximaal 15% van het totaal aantal volledig werklozen, vergoed of in beroepsinschakelingstijd, sinds ten minste 3 maanden als ze jonger zijn dan 25 jaar of 6 maanden in de andere gevallen, opgenomen zijn in een traject (zoals hierboven omschreven). Het specifieke begeleidingstraject kan eenmalig vernieuwd of verlengd worden voor een bijkomende periode van maximaal 18 maanden, en dit voor ten hoogste 4% van het totaal aantal vergoede werklozen of werkzoekenden in hun beroepsinschakelingstijd, sinds ten minste 3 maanden als ze jonger zijn dan 25 jaar of 6 maanden in de andere gevallen.”

Activeringstrajecten

Voormeld specifiek begeleidingstraject, waarvan sprake in het federaal normatief kader, omvat de activeringstrajecten die door het decreet van 25 april 2014 worden georganiseerd. Momenteel worden deze trajecten via een VDAB-tender uitgevoerd door provinciale partnerschappen van empowerment- en zorgpartners.

Activeringstrajecten moeten beschouwd worden als voortrajecten die een persoon voorbereiden op arbeidsdeelname, dat kan in het reguliere circuit of in het beschermde circuit zijn. Samen met de deelnemer wordt een werk- en zorgproces doorlopen, met weliswaar een onzekere uitkomst, door de complexe problematiek waarmee de deelnemer geconfronteerd wordt. Het aantal trajecten dat per jaar

wordt uitgevoerd, wordt vastgelegd door de Vlaamse Regering op basis van de omvang van de doelgroep, de beschikbare middelen en de aansluiting op het regulier aanbod.

Voor de deelnemers aan de activeringstrajecten met een potentieel richting sociale economie is er een bijkomende ondersteuning mogelijk op de sociale economie werkvloeren. Het is echter - gezien de complexe problematiek van de doelgroep – niet altijd mogelijk om bij de start van een activeringstraject al te gaan bepalen of de deelnemer in de sociale dan wel in de reguliere economie zal kunnen tewerkgesteld worden. Daarom werd geopteerd om deze inschatting tijdens het activeringstraject te laten maken. De casemanager Werk krijgt onder meer de taak om, wanneer blijkt dat de persoon in kwestie een sociale economie-profiel heeft, die mits een beperkte periode activerende arbeidszorg op een sociale economie werkvloer in staat is om betaald tewerkgesteld te zijn in sociale economie, dit aan te geven bij VDAB. Op zijn beurt zal VDAB deze persoon toeleiden naar het activerende aanbod arbeidszorg sociale economie. De geplande acties binnen het activeringstraject lopen gelijktijdig door tot aan het eind van het traject.

Trajecten maatschappelijke oriëntatie

Voor een groep van werkzoekenden blijkt dat de niet-arbeidsmarktgerelateerde problemen dermate zwaar doorwegen dat zij ook op langere termijn als niet toeleidbaar naar de arbeidsmarkt worden beschouwd. Hoewel de nood aan begeleiding voor deze personen niet arbeidsmarktgericht is, ontslaat deze vaststelling VDAB evenwel niet van de verplichting om hun beschikbaarheid op werk te controleren. Het decreet van 25 april 2014 voorziet dan ook in trajecten maatschappelijke oriëntatie die een warme overdracht naar de zorgsector en/of naar arbeidsmatige activiteiten impliceren. Een dergelijk specifiek traject heeft ondertussen evenwel zijn relevantie verloren. Het in het beleidsdomein WVG opgezette “geïntegreerd breed onthaal” (GBO), waarvoor momenteel een juridische basis wordt gelegd in het decreet lokaal sociaal beleid, maakt een apart traject overbodig. In het GBO bundelen de centra algemeen welzijnswerk, de diensten maatschappelijk werk van de ziekenfondsen en het OCMW hun krachten om de toegankelijkheid van welzijn en zorg te faciliteren en onderbescherming tegen te gaan. Wie door VDAB beschouwd wordt als niet toeleidbaar naar betaald werk (met of zonder ondersteuning), kan in de toekomst worden aangemeld bij het GBO om een warme overdracht naar welzijn en zorg te realiseren. Binnen het GBO wordt dan een traject van vraagverheldering met de betrokkene opgestart, waar men in kaart brengt welke vragen en noden de persoon ervaart, en afoetst of zijn/haar rechten en de nodige hulp- en dienstverlening voldoende in kaart zijn gebracht en gerealiseerd.

Om deze trajecten maatschappelijke oriëntatie vorm te geven binnen de principes van het GBO, voorzien we in een eerste fase een projectoproep waarop samenwerkingsverbanden van OCMW's, centra algemeen welzijnswerk (CAW's) en diensten voor maatschappelijk werk van de ziekenfondsen kunnen inschrijven om mensen met het advies “niet toeleidbaar” na doorverwijzing door de VDAB te ondersteunen, hun vragen uit te klaren en vanuit een gedeelde expertise te kijken of hun grondrechten maximaal gerealiseerd zijn en alle nodige hulp- en dienstverlening is opgestart. Het is het streefdoel om deze projectoproep in januari 2018 te lanceren, zodat de projecten van start kunnen gaan op 1 juni 2018 en mensen door de VDAB effectief kunnen worden toegeleid naar het GBO. De opgedane ervaringen in deze projectfase moeten toelaten om zicht te krijgen op de mate waarin deze mensen al gekend zijn in de hulpverlening, welke vragen en noden zij ervaren en op welke drempels men botst in bijvoorbeeld de toeleiding naar een vervolgaanbod van hulp- en dienstverlening. Op basis van de bevindingen in deze projectfase bekijken we vervolgens hoe de interventies voor deze doelgroep regulier verankerd moeten worden.

Voor verplicht ingeschreven werkzoekenden (omwille van werkloosheidsuitkering of beroepsinschakelingstijd) past de deelname aan deze begeleiding binnen het federaal normatief kader van beschikbaarheid als werkloze en zal VDAB de beschikbaarheid op de arbeidsmarkt blijven opvolgen in kader van hun controleopdracht. De instroom in het GBO behoeft in de voorliggende context geen uitvoeringsbepalingen.

Arbeidsmatige activiteiten

Een derde luik in het decreet van april 2014 betreft de invulling van een aanbod van arbeidsmatige activiteiten. Bij arbeidsmatige activiteiten gaat het om het uitvoeren van onbetaalde bezigheid waardoor mensen de kans krijgen om hun dag en week te structureren, sociale contacten te leggen en een sociaal netwerk uit te bouwen, zichzelf te ontplooien, hun eigenwaarde te verhogen, enz. Voor heel wat mensen zal dit een structureel gegeven zijn, voor sommigen een springplank naar betaald werk. Mensen die arbeidsmatige activiteiten verrichten, zullen jaarlijks geëvalueerd worden om onder meer na te gaan of een stap naar betaalde arbeid tot de mogelijkheden behoort.

Dit besluit installeert een sokkel die de bestaande engagementen respecteert en tegelijkertijd een methodische aanpak installeert die het aanbod aan arbeidsmatige activiteiten kan structureren én die een afgedekte statutaire positie voor de betrokkenen genereert.

1.3 Adviezen van de SERV en de SAR WGG

Het advies van de SERV werd ontvangen op 20/11 en het advies van de SAR WGG op 23/11. Algemeen spreken beide adviesorganen hun waardering uit voor de uitvoering van het werk- en zorgdecreet en de structurele samenwerking tussen welzijn, werk en sociale economie voor een kwetsbare doelgroep. Ze wijzen op de heterogeniteit van de doelgroep en de noodzaak van niet-lineaire trajecten. Veel van de opmerkingen die geformuleerd worden in de adviezen kwamen ook aan bod tijdens de uitwerking van onderliggend uitvoeringsbesluit.

In wat volgt gaan we in op de opmerkingen en de aanbevelingen. We groeperen deze thematisch omdat sommige thema's in beide adviezen aan bod komen.

Doelgroep en aantal trajecten

De SERV en ook de SAR WGG wijzen in hun advies op het ontbreken van een analyse over de omvang en de samenstelling van de doelgroep die in aanmerking komt voor de verschillende types dienstverlening.

Hieromtrent is het belangrijk erop te duiden dat de aantallen van werkzoekenden die in de loop van de jaren een advies activeringsbegeleiding, arbeidszorg of niet-toeleidbaar hebben gekregen, een cumulatie van momentopnames weergeven. MMPPS problematieken zijn immers vaak tijdelijk van aard. Uitgaan van een optelsom van adviezen die in de afgelopen jaren zijn verstrekt, zou een verkeerd beeld kunnen scheppen van de nood aan begeleiding op het moment van inwerkingtreding van de betreffende regelgeving. Zoals meermaals door beide raden opgemerkt gaat het om personen met complexe problematieken, die zowel positief als negatief kan evolueren. Personen kunnen uitvallen alvorens hun traject kan starten en personen kunnen ook evolueren zodat ze niet langer nood aan een dergelijk voortraject hebben. Het gebeurt ook dat personen met een MMPPS problematiek zelf actief op zoek gaan naar werk of hulpverlening gaan zoeken, bijvoorbeeld via hun huisarts, waardoor de niet-arbeidsmarktgerelateerde problemen voldoende gestabiliseerd worden om alsnog via de reguliere dienstverlening naar werk te worden begeleid.

Het bepalen van het aantal benodigde trajecten is geen exacte wiskunde maar vraagt een monitoring van het aantal beschikbare trajecten en potentiële deelnemers, dit eveneens binnen de budgettaire grenzen, zoals bepaald in het Regeerakkoord. Het zal dus vooral zaak zijn om binnen deze grenzen, de actuele evolutie van potentiële kandidaten en beschikbare trajecten goed te monitoren, en bij te stellen waar nodig en budgettair haalbaar.

De SERV merkt op dat er geen overgangsbepalingen zijn om de transitie van de bestaande initiatieven naar het nieuwe kader te maken.

Wat de tender activeringsbegeleiding betreft, zullen de trajecten afgewerkt worden door de huidige partnerschappen. Rekening houdende met de duurtijd van de trajecten zullen er dus in 2019 ook nog trajecten binnen de tender lopen. Vanaf 1/7/18 start de toeleiding naar de nieuwe partnerschappen. Wat arbeidszorg buiten sociale economie betreft, kunnen we opmerken dat deze initiatieven vandaag veelal zonder Vlaams kader of subsidies worden georganiseerd en er dus ook geen overgangsmaatregelen kunnen genomen worden. Uiteraard zal het traject van de huidige deelnemers goed worden opgevolgd.

Statuut en privacy

Beide adviesraden tonen hun bezorgdheid over het statuut van de deelnemers van werk- en zorgtrajecten. De SAR WGG vraagt om voor elk statuut van de werkzoekenden nog duidelijker te omschrijven wat de rechten en plichten zijn binnen de trajecten en welke de gevolgen zijn van het niet nakomen van plichten op het statuut, het inkomen, ... Voldoende informatieverstrekking naar de (kandidaat-) deelnemer is hierbij onontbeerlijk.

We merken op dat de rechten en plichten van een persoon samen vallen met het statuut van een persoon binnen de sociale zekerheid. Er wordt bewust voor gekozen om de toeleiding naar deze werk- en zorgtrajecten niet te beperken tot een bepaald statuut. Het is de verantwoordelijkheid van alle betrokken voorzieningen en instellingen om personen in te lichten over de rechten en plichten die samenhangen met hun statuut. Bvb: Een persoon met een leefloon kan terecht bij het OCMW met vragen over zijn statuut en uitkering. In het decreet werd bovendien expliciet bepaald dat de casemanagers aandacht moeten hebben voor de rechten van de deelnemer (artikel 12 en 13). Bij de toeleiding naar arbeidsmatige activiteiten is er de toestemming van de instelling die het statuut bewaakt, namelijk VDAB die de beschikbaarheid op de arbeidsmarkt moet controleren, de adviserende arts van het ziekenfonds die toestemming geeft.

De sociale partners vragen dat, zoals in de conceptnota werd beoogd, personen in een tijdelijk traject van maatschappelijke oriëntatie zolang als nodig hun statuut en bijhorende uitkering kunnen behouden totdat de veilige overdracht – bijvoorbeeld van RVA naar RIZIV - kan gerealiseerd worden. Zolang de overdracht niet wordt gerealiseerd zou ook de degressiviteit van de uitkering dienen worden opgeschort. In de mate dat de overdracht niet lukt, mag dit niet ten koste gaan van de maximale percentage vrijstellingen die VDAB op jaarbasis kan geven ten aanzien van werkzoekenden in een traject naar werk.

Het zal uit de pilootprojecten GBO voor niet-toeleidbaren moeten blijken voor hoeveel niet-toeleidbaren een overgang naar een ander statuut en uitkering mogelijk is. Gelet op het onderzoek "Werklozen tussen wal en schip" van het HIVA eerder dit jaar, zullen vele niet-toeleidbaren allicht tussen de pijlers van de sociale zekerheid belanden en zal een overgang naar een ander statuut niet evident zijn. VDAB geeft voor deze werkzoekenden geen vrijstelling van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt. De personen worden toegeleid omdat een deelname aan geïntegreerd breed onthaal als een passend aanbod wordt gezien. In het kader van het federaal zomeraakkoord zijn gesprekken opgestart over een statuut voor personen met MMPPS.

De sociale partners vragen dat met de federale overheid afspraken worden gemaakt over de degressiviteit van de uitkeringen bij deelname aan een activeringstraject.

De vraag naar schorsing van de degressiviteit gedurende de looptijd van een activeringstraject zal gesteld worden aan de bevoegde federale minister.

De SAR WGG vraagt of de piste van elektronische gegevensdeling in het kader van Vitalink is onderzocht, of het Vlaams Agentschap voor de Samenwerking rond Gegevensdeling tussen de Actoren in de Zorg werd betrokken?

Aangezien VDAB als arbeidsmarktregisseur beslist over deelname aan een activeringstraject en deze trajecten een voorbereiding zijn op reguliere trajecten, werd gekozen voor Mijn Loopbaan. Dit beantwoordt ook aan de vraag of het dossier toegankelijk is voor de betrokken personen zelf. VDAB heeft al een heel systeem van elektronische dossiers en (bijna) elke persoon heeft een dergelijk elektronisch dossier, bijvoorbeeld omdat ze zich als schoolverlater inschreven of omdat ze op een bepaald moment werkzoekend waren of opleidingscheques aanvroegen. De privacy-eisen voor Mijn Loopbaan zijn vervuld. Tijdens de looptijd van de tender activeringszorg werden reeds gegevens gedeeld via het elektronisch dossier van een persoon bij VDAB. De nood om iets anders/iets nieuws te ontwikkelen was er dus niet. Het VASGAZ werd tot nu niet betrokken. Het decreet houdende de werk- en zorgtrajecten waarin de gegevensuitwisseling tussen de werk- en zorgpartners werd vastgelegd, werd door de Vlaamse Regering reeds bekrachtigd in april 2014; het VASGAZ werd pas eind 2016 opgericht en de raad van bestuur kwam pas voor het eerst samen in het voorjaar van 2017.

De SAR WGG wenst voor elke (kandidaat-) deelnemer rechtstreekse toegang tot en schrijfrecht in zijn dossier.

De toelichting bij het artikel over het elektronisch dossier (art. 6) geeft aan dat de (kandidaat-) deelnemer toestemming verleent aan de dienstverleners om in het persoonlijke luik van zijn dossier te registreren. Hij kan ten allen tijde inzage vragen maar heeft geen directe toegang tot het vertrouwelijke luik van zijn dossier. De persoon heeft rechtstreekse toegang tot Mijn Loopbaan en schrijfrecht in bepaalde velden, zoals opleidingsniveau etc. Het vertrouwelijk luik heeft als doel om tijdens het activeringstraject een platform te bieden om informatie uit te wisselen tussen de actoren die betrokken zijn bij het traject. De toegang tot dit vertrouwelijk luik is sterk geregeld, alleen personen die actief zijn in de begeleiding hebben toegang. Na het aanvaarden van het eindverslag en eindadvies is het vertrouwelijk luik niet langer toegankelijk. De deelnemer heeft geen rechtstreekse toegang tot het vertrouwelijk luik, maar heeft wel inzicht in wat de begeleiders noteren. De persoon kan ook vragen aan de begeleiders om iets in het vertrouwelijk luik te noteren. Het vertrouwelijk luik is in de eerste plaats een uitwisselingsplatform tussen begeleiders. Wat hier in geregistreerd wordt, moet transparant zijn naar de klant, de begeleider moet ook rekening houden met privacy rond gevoelige informatie (vb. detentieverleden).

In dit verband merkt de SAR WGG ook op dat de nota bij het ontwerp BVR (p. 7) bepaalt dat de twee casemanagers, de penhouders en de dienstverleners in het elektronisch dossier van de (kandidaat-) deelnemer registreren aan de hand van het ICF-instrument. De SAR WGG vindt dit voor deze specifieke actoren een zware en weinig realistische eis.

De eis van een ICF-opleiding staat niet in de tekst van het besluit voor de penhouder en de dienstverleners. Wel wordt gevraagd dat alle casemanagers bij het indienen van hun aanvraag tot mandatering beschikken over gecertificeerde kennis van ICF. Bij de toekenning van hun mandaat zal hen gevraagd worden om een opleiding bij VDAB te volgen, zodat ze het specifieke instrument van VDAB ook leren kennen. Ze moeten dit instrument immers hanteren om een eindadvies te formuleren. Voor casemanagers is het volgen van deze opleiding dan ook noodzakelijk. Activeringstrajecten zijn immers voorbereidende trajecten en het eindadvies bepaalt ook het vervolgtraject. De dienstverleners registreren hun acties in het vertrouwelijk luik en worden gevraagd om rekening te houden met de categorieën van ICF, zodat de casemanagers op basis van hun informatie het eindadvies kunnen formuleren.

Samenwerking tussen partners

De SAR WGG heeft een aantal bekommernissen over de samenwerking tussen partners. Ten eerste is de raad bezorgd dat de activeringstrajecten (en ook de arbeidsmatige activiteiten) met grotendeels dezelfde partners als de Tender Activeringszorg (TAZ) zullen vorm krijgen.

In antwoord hierop kan worden gesteld dat de partners die minimaal aanwezig moeten zijn in een netwerk werden vastgelegd in het decreet (artikel 18). In elk netwerk moet er – wat de welzijns- en zorgsectoren betreft - minstens een OCMW (volgens definitie decreet), een CAW, één van de vermelde GGZ voorzieningen en een voorziening voor personen met een handicap of bijzondere jeugdbijstand vertegenwoordigd zijn. Een penhouder van een netwerk die intekent op de oproep zonder dat het al deze partners vertegenwoordigt, zal bijgevolg niet gegund kunnen worden. De aanwezigheid van organisaties die generalistisch sociaal werk uitvoeren is bijgevolg gegarandeerd. Het netwerk is bovendien niet beperkt tot de vermelde partners. Ook andere dienstverleners inzake welzijn en zorg kunnen toetreden tot het netwerk. Ze moeten wel erkend en vergund zijn door het agentschap Jongerenwelzijn, het agentschap Zorg en Gezondheid, door het VAPH, door het Departement WVG of de federale overheid en dezelfde ervaring hebben als de ervaring die we van de in het decreet vermelde dienstverleners verwachten. Een dienst voor maatschappelijk werk van het ziekenfonds bijvoorbeeld, kan al betrokken zijn bij het traject als casemanager zorg, maar kan ook toetreden tot het netwerk van dienstverleners.

De SERV merkt op dat er een brede waaier aan huidige en nieuwe actoren in beeld komt om dit aanbod aan een kwetsbare groep te bieden en vraagt dat deze actoren de nodige vrijheidsgraden en autonomie krijgen om al dan niet te participeren.

Organisaties die willen optreden als casemanager, dienstverlener in een netwerk of begeleider van arbeidsmatige activiteiten moeten zich kenbaar maken door te reageren op een oproep. Binnen de activeringstrajecten voorzien we veel ruimte om een traject op maat uit te stippelen. Op niveau van een individueel traject zullen vermoedelijk niet alle partners van het netwerk ingezet worden. We vragen wel acties rond begeleiding op en naar een werkvloer en zorg om deze arbeidsdeelname te ondersteunen.

Activeringstrajecten

De SERV merkt op dat het aantal voorziene activeringstrajecten (1.100) lager ligt dan het aantal activeringsbegeleidingen in 2016 (1.250) en het aantal die zij in hun eerder advies hebben gevraagd (1.320).

Het aantal trajecten dat in de tender activeringsbegeleiding jaarlijks werd voorzien is 1100 met een optie in de oproep om dit te verhogen met 20%. VDAB nam jaarlijks deze beslissing om hier al dan niet gebruik van te maken op basis van een systematische monitoring van adviezen, opstart en beëindigen van trajecten en in overleg met de partners die de verhoogde toeleiding op een kwaliteitsvolle manier moeten kunnen begeleiden. De beslissing werd in elk perceel afzonderlijk genomen. De 1100 (in 2018 650 trajecten in het nieuwe systeem) trajecten die opgenomen zijn in de nota van de Vlaamse Regering moeten in dezelfde zin gelezen worden, het gaat om een minimum aantal zodat organisaties die geïnteresseerd zijn enig zicht hebben op de aantallen die ze kunnen verwachten. In de oproep zal een soortgelijke optie worden voorzien om flexibel met het aantal trajecten om te gaan, binnen de beschikbare budgettaire marges. In elk werkingsgebied zal dan ook het aantal adviezen, opgestarte en beëindigde trajecten regelmatig opgevolgd worden, zodat eventuele knelpunten in overleg kunnen aangepakt worden. Met een verderzetting van de huidige praktijk gecombineerd met een goede monitoring trekken we de lijn van de afgelopen jaren dus door.

De SERV verwijst in dit verband ook naar het advies van Inspectie van Financiën dat stelt dat het budget “volstaat om 1250 trajecten te betalen, wat duidelijk meer is dan wat in 2019 en in de volgende jaren op kruissnelheid is voorzien in de tabel.”

Deze passage komt inderdaad uit het advies van Inspectie van financiën, maar heeft enkel betrekking op de middelen vanuit Werk. Het verhogen van het aantal activeringstrajecten heeft ook een impact op de middelen vanuit WVG alsook op de werkmiddelen van VDAB in het kader van de toeleiding.

De SAR WGG wijst erop dat het voor de individuele mandaathouders van het casemanagement Zorg moeilijk is om in te schatten hoeveel trajecten zij toegewezen krijgen. De mandaathouder wordt bijgevolg verondersteld gekwalificeerd personeel in te zetten voor een niet vooraf vastgelegd volume aan activeringstrajecten. Daarbij is vooraf ook niet in te schatten met welke problematieken de deelnemers aan de toegewezen trajecten kampen. Om de taken in het kader van het ontwerpbesluit op een kwaliteitsvolle manier op te nemen en trajecten te organiseren op maat van de doelgroep, is voor hen dan ook voorafgaand aan de inwerkingtreding van het besluit verduidelijking nodig. Dit betekent niet dat de SAR WGG pleit voor een betonning van het aantal toe te wijzen trajecten en doelgroepmedewerkers.

Het klopt dat vooraf moeilijk is in te schatten hoeveel mensen zullen toegeleid worden naar elke casemanager, en naar de verschillende dienstverleners in het netwerk. Het is immers ook niet te voorspellen met welke problematieken de mensen zullen kampen. Dit is echter eigen aan werken op maat en zorg bieden op maat. De situatie is niet verschillend voor het overige cliënteel met een hulpverleningsvraag dat aanklopt bij de welzijns- en zorgvoorzieningen. We gaan ervan uit dat deze instellingen daar vanuit hun ruime ervaring ter zake mee om kunnen.

De SAR WGG ziet geen problemen in een gecombineerde rol van casemanager Zorg en Werk. Beide taken zijn perfect compatibel en komen nu al in de praktijk voor.

Uit de ervaring van de opeenvolgende tenders wordt de nood gevoeld aan een uitsplitsing van de rollen. De noden van de doelgroep zijn bijzonder complex en vragen een goede kennis van het werkveld van zowel zorg als werk. De decreetgever bepaalde in artikel 11, §2, 3° overigens expliciet dat de werkactor niet gemandateerd kan zijn als casemanager Zorg in eenzelfde werkingsgebied.

De sociale partners wijzen op het belang van een goede afstemming tussen de casemanagers. Ze suggereren een provinciale regie om de dialoog tussen beide beleidsdomeinen te organiseren.

We verwijzen hieromtrent naar artikel 27 van het decreet dat stelt dat VDAB een zesmaandelijks regionaal overleg organiseert met het netwerk van dienstverleners en casemanagers.

De SAR WGG leest in artikel 17 van het ontwerp BVR dat de casemanagers Werk en Zorg een gemotiveerde keuze maken op vlak van de dienstverlening.

In de nota bij het besluit wordt verduidelijkt dat de casemanagers samen de meest geschikte dienstverleners uit het netwerk identificeren. De nota bij het besluit is aangepast op basis van deze opmerking van de SAR. De casemanagers beslissen samen met de deelnemer inderdaad niet over de dienstverleners, wel over de dienstverlening.

De SAR WGG stelt vast dat het ontwerpbesluit aan de casemanager Zorg, de casemanager Werk en de penhouders geen richtlijnen geeft over het aantal trajecten dat zij kunnen toewijzen per begeleider op de werkvloer.

We gaan ervan uit dat dat deel uitmaakt van de organisatie en van het sociaal ondernemerschap van elke voorziening. Ook bij de reguliere dienstverlening is het niet de overheid die de maximale caseload per persoon tot in het detail vastlegt.

Verder merkt de SAR WGG op dat van het netwerk wordt verwacht dat zij het hele traject dat de casemanagers samen met de deelnemer hebben afgesproken, uitvoeren en dit voor de vaste prijs van

2.800 euro per traject (art. 28). Waar in het BVR bepalingen zijn opgenomen over de invulling van het traject (art. 17 en 18), ontbreekt echter elke link met het beschikbare budget per traject.

De doelgroep van werk- en zorgtrajecten is bijzonder heterogeen, waardoor het enkel door de samenwerking tussen werk- en zorgpartners en het bieden van maatwerk mogelijk is om stappen naar meer participatie te zetten. Het is evident dat het budget een rol speelt of kan spelen bij de invulling van het traject. Dat is bij de reguliere dienstverlening niet anders; die zal ook ingevuld worden, gelet op het beschikbare budget (bvb: aantal personeelsleden/hulpverleners). Het beschikbare budget per traject werd aangegeven in artikel 28. Dit hoeft niet in elk artikel herhaald worden, temeer omdat de controle op eventuele overcompensatie niet op het niveau van het traject maar op niveau van het project zal georganiseerd worden, zodat penhouders een zekere flexibiliteit hebben om de middelen in te zetten voor een kwaliteitsvolle begeleiding van de doelgroep en zo maatwerk te leveren.

Artikel 25 bepaalt dat het netwerk van dienstverleners een werkingsgebied omvat dat overeenstemt met één of meer zorgregio's regionale stad. De SAR WGG merkt op dat dit een duidelijk grotere zone is dan beschreven in het decreet, waarin sprake was van werkingsgebieden van minimaal 60.000 inwoners. De SAR WGG merkt op dat er bovenal moet voor gezorgd worden dat de doelgroep die in aanmerking komt voor de werk- en zorgtrajecten in de eigen regio terecht kan. De bereikbaarheid van de werkpost voor de werkzoekende is erg belangrijk. Dit vereist ook binnen de regio een goede spreiding van de initiatiefnemers/dienstverleners.

De keuze voor zorgregio regionale stad als werkingsgebied in het uitvoeringsbesluit is het gevolg van de bepaling van een minimum aantal inwoners in combinatie met verplichtingen inzake de samenstelling van het netwerk. In dit kader zijn heel wat welzijns- en zorgsectoren, alsook werkdactoren betrokken. De bereikbaarheid van een voorziening voor de persoon in een traject moet worden verzoend met de werkbaarheid voor een voorziening die geen deel zal willen uitmaken van een heel aantal verschillende netwerken. Uiteindelijk werd er gekozen voor één of meer zorgregio's regionale stad, bestaande werkingsgebieden. Er zullen in Vlaanderen dus maximaal 14 werkingsgebieden zijn, minimaal 5 werkingsgebieden, samenvallend met de provinciegrenzen. Een fijnmaziger werkingsgebied is hier dus mogelijk dan bij de tender activeringzorg, waar werd gewerkt met 5 provinciale werkingsgebieden. Daarnaast is in het BVR in artikel 25 opgenomen dat een netwerk van dienstverleners, vertegenwoordigd door een penhouder, zal moeten aantonen dat het de dienstverlening kan verzekeren over heel het werkingsgebied. Dit betekent niet dat één enkele dienstverlener voor de dienstverlening in het hele werkingsgebied moet instaan.

Zowel de SAR WGG als de SERV vragen hoe de voorwaarde voor een kandidaat-deelnemer dat hij of zij voldoende geëngageerd dient te zijn voor een activeringstraject zal geoperationaliseerd worden.

Het engagement zal tot uiting moeten komen in het gesprek met de organisatie die toeleidt of met VDAB die de beslissing neemt.

SAR WGG merkt op dat personen met een arbeidsongeschiktheids- of invaliditeitsuitkering zich na een beslissing van de adviserend arts kunnen inschrijven bij de VDAB om in aanmerking te komen voor een traject. Het is voor de SAR WGG onduidelijk in welke mate er een terugkoppeling is met de adviserend arts (cfr. het huidige federale re-integratietraject voor langdurig zieken).

Bij de aanmelding door een adviserend geneesheer ondertekent de klant een aanmeldingsformulier dat er info mag uitgewisseld worden tussen VDAB en klant. Wanneer de klant er voor kiest dat er geen informatie mag uitgewisseld worden, kan er geen deelname zijn aan een werk- en zorgtraject. De communicatie gebeurt via het vertrouwelijk luik. De goedkeuring rond deze manier van informatie-uitwisseling staat beschreven in een arrest door de orde van geneesheren (<https://www.ordomedic.be/nl/adviezen/advies/beroepsgeheim---informatie-aan-de-VDAB-betreffende-de-arbeidshandicap>).

SAR WGG vraagt verduidelijking bij artikel 8: De VDAB stelt voor elke deelnemer aan een activeringstraject een casemanager Zorg aan. Wanneer een deelnemer al begeleid wordt door een gemandateerde welzijns- en zorgvoorziening neemt die het casemanagement op (nota p.8). Het is niet duidelijk wat men verstaat onder 'in begeleiding bij een gemandateerde voorziening'.

De zin verwijst naar artikel 14 van het decreet houdende de werk- en zorgtrajecten. Het komt erop neer dat, indien een persoon al welzijns- en zorgbegeleiding krijgt bij voorziening X (buiten de activeringstrajecten), deze voorziening het casemanagement Zorg kan opnemen, op voorwaarde dat de voorziening daarvoor een mandaat heeft aangevraagd en gekregen bij het Departement WVG.

Ook bij artikel 12 vraagt SAR WGG verduidelijking. De vraag wordt gesteld waarom er wordt gewerkt met een strikte einddatum voor alle mandaten van de casemanagers Zorg (en ook voor Werk, cfr. artikel 16). Dit kan onzekerheid creëren bij de organisaties die de casemanagers leveren. Indien aan deze werkwijze vastgehouden wordt, moet een evaluatie en een vlotte doorstart voorzien worden. Anders bestaat de kans dat men telkens ervaren casemanagers zal verliezen.

We begrijpen de bezorgdheid van de raad. De netwerken, vertegenwoordigd door een penhouder, worden aangesteld op basis van een overheidsopdracht. Deze heeft een beperkte looptijd, teneinde de toegang voor nieuwe kandidaat-netwerken niet structureel te beperken. De mandaten van de casemanagers zullen gelijk gesteld worden aan de looptijd van de openbare aanbesteding. Uiteraard moet er tijdig worden nagedacht en beslist over het te voeren beleid na afloop van de openbare aanbesteding.

Bij artikel 26 vraagt SAR WGG of één penhouder per werkingsgebied een statisch gegeven, ongeacht de grootte van de zorgregio waarvoor hij verantwoordelijk is en het aantal toeleidingen.

We kiezen inderdaad voor één penhouder per werkingsgebied. De SAR WGG is van mening dat de overheadkost groot is voor deze activeringstrajecten. Het lijkt ons dan ook onlogisch zijn om de overheadkost dan nog groter te maken door meerdere penhouders aan te stellen.

Arbeidszorg Sociale Economie

De SAR WGG stelt zich vragen bij een soort van voorrangrecht bij vrijkomende vacatures voor diegenen die op de desbetreffende werkplek een activeringstraject gelopen hebben. Ook de SERV maakt deze opmerking. De SERV benadrukt evenwel de vrijheid van aanwerven voor ondernemingen.

De mogelijkheden worden bekeken om de doorstroom vanuit de pool arbeidszorgmedewerkers in de sociale economie die klaar zijn voor een betaalde tewerkstelling maximaal te verhogen. Een mogelijke piste is om een soort engagement tot aanwerving van de werkvloeren te vragen. Het is uiteraard niet zo dat dit ervoor zal zorgen dat alle vacatures die vrijkomen in de sociale economie op deze manier zullen en moeten ingevuld worden. Over dit punt wordt een dialoog opgestart met de sector. In dat kader zal er begin volgend jaar een nieuw experiment activerende arbeidszorg in de sociale economie gelanceerd worden, waarin onder meer geëxperimenteerd zal worden met engagementen in de richting van aanwerving van deze doelgroep. Ook personen die een activeringstraject hebben gevolgd zonder het aanvullend aanbod op de sociale economiewerkvloer kunnen na afloop van hun traject door VDAB toegeleid worden naar betaalde tewerkstelling in de sociale economie, net zoals andere personen die toegeleid worden op basis van attesten of ICF-indicering.

De SAR WGG maakt bij artikel 32 de volgende bedenking: Na het einde van een activeringsstage kan de casemanager Werk adviseren om de persoon toe te leiden naar activerende arbeidszorg in de sociale economie. Kan een toeleider bij screening ook rechtstreeks aangeven dat een deelnemer maximaal in aanmerking komt voor doorstroom naar de sociale economie en hem zodoende meteen doorverwijzen naar de meest geschikte werkvloer?

We merken op dat het niet evident blijkt om dit bij aanvang van een traject vast te stellen, maar het is zeker één van de mogelijkheden. Dit werd dan ook verduidelijkt in het ontwerpbesluit en de nota Vlaamse regering.

In navolging van een brief aan de Commissie Sociale Economie, vragen de sociale partners verduidelijking over hoe het budget vanuit het beleidsdomein sociale economie zal ingezet worden.

We merken alvast op dat het antwoord op de brief aan de Commissie Sociale Economie iets genuanceerder was dan in het advies van de SERV werd opgenomen: "...Concreet betekent dit dat de plaatsen die op termijn vrijkomen, bij voorrang zullen toegewezen worden aan personen met een potentieel tot doorstroom naar sociale economie in het kader van een activeringstraject W²." Het budget dat op vandaag in arbeidszorg sociale economie wordt ingezet voor begeleiding van arbeidszorgmedewerkers blijft behouden. De personen die op vandaag arbeidszorgmedewerker in de sociale economie zijn blijven hun plaats behouden. Wanneer er door- of uitstroom is van de huidige arbeidszorgmedewerkers zullen hun plaatsen ingevuld worden door profielen die een potentieel op doorstroom vertonen. Dit zijn onder andere personen die een activeringstraject volgen, maar ook andere personen zullen naar deze plaatsen toegeleid kunnen worden. Er wordt samen met VDAB onderzocht hoe deze doelgroep duidelijk omlijnd kan worden. In dat kader zal dan ook begin volgend jaar een nieuw experiment activerende arbeidszorg in de sociale economie gelanceerd worden.

Arbeidsmatige activiteiten

De SAR WGG merkt op dat er informatie ontbreekt over de groep die naar de arbeidsmatige activiteiten toegeleid wordt.

Bij arbeidsmatige activiteiten gaat het om onbetaalde bezigheid voor mensen die omwille van hun MMPPS problematiek niet (meer) kunnen toegeleid worden naar betaalde arbeid met of zonder ondersteuning. Deze doelgroep is ruim omschreven door de Ronde Tafel Arbeidszorg in de opeenvolgende rapporten "Arbeidszorg in Vlaanderen".

De SAR WGG merkt op dat de (kandidaat-) deelnemer zoveel mogelijk de kans en de ondersteuning moet krijgen om de regie van zijn traject zelf te voeren. Er zal jaarlijks geëvalueerd worden of de arbeidsmatige activiteiten passend zijn voor de deelnemer, in dialoog met de bevoegde instanties (art. 44). Dit moet evenwel ook met de deelnemer zelf gebeuren. Bovendien moet op vraag van de deelnemer versneld een herevaluatie kunnen gebeuren.

We volgen het standpunt van de raad. Artikel 44 werd in die zin aangepast. Volgens artikel 47, 2°, dient de begeleider arbeidsmatige activiteiten de deelnemer op te volgen tijdens de duur van de arbeidsmatige activiteiten. Dit houdt in dat de deelnemer ten allen tijde het gesprek kan aanknopen met de begeleider om de arbeidsmatige activiteiten bij te sturen. Dit houdt ook in dat een deelnemer steeds een evaluatie kan vragen van de arbeidsmatige activiteiten. Dit werd verduidelijkt door een toevoeging in de nota aan de Vlaamse Regering bij artikel 47.

Beide adviesraden merken op dat in tegenstelling tot de activeringstrajecten er voor de toegang van de doelgroep tot de arbeidsmatige activiteiten geen enkele beslissingsprocedure is beschreven. Ze vragen dat dit dringend uitgeklaard wordt, gezien de datum van inwerkingtreding van dit uitvoeringsbesluit.

Bij arbeidsmatige activiteiten (AMA) gaat het om een systeem van onbetaalde bezigheid voor mensen met MMPPS problemen die niet (meer) kunnen toegeleid worden naar betaalde arbeid. Het is niet de bedoeling om deze kwetsbare doelgroep via een toegangsluis toe te leiden naar arbeidsmatige activiteiten. Een persoon die AMA wil verrichten, kan die vraag stellen aan één van de voorzieningen

vermeld in artikel 46, § 1, 1° van het BVR. De vermelde voorzieningen kunnen een erkenning aanvragen bij het Departement WVG om op te treden als erkende begeleider AMA. Het is dan aan de voorziening om het "traject" voor de persoon in handen te nemen en na te gaan of de persoon behoort tot de doelgroep. Het "traject" kan ook starten bij de voorziening zelf die iemand begeleidt aan die persoon voorstelt dat AMA misschien wel iets voor hem/haar zou kunnen zijn. Indien de persoon behoort tot de doelgroep en de voorziening erkend is als begeleider AMA kan de begeleider met die persoon aan de slag gaan en nagaan wat de persoon graag zou verrichten inzake AMA, een werkpost zoeken, enz. We vermoeden dat het initiatief vaak bij de voorzieningen zal liggen.

De enige instanties die de toestemming moeten geven aan iemand om AMA te kunnen verrichten, zijn de instanties, vermeld in artikel 44 van het besluit. Zo heeft een persoon die een leefloon ontvangt, de toestemming nodig van het OCMW om AMA te kunnen doen. De begeleiders hebben dan weer een erkenning nodig; die dienen ze aan te vragen bij het Departement WVG (zie artikel 46 van het BVR). Op deze manier hopen we ook tegemoet te komen aan een andere bezorgdheid van de sociale partners. Zij zijn namelijk bezorgd dat er verdringing zou optreden, zowel op het niveau van de activiteiten die in het kader van arbeidsmatige activiteiten worden uitgeoefend als op het niveau van de doelgroepwerknemers en deelnemers arbeidsmatige activiteiten. We kunnen er op rekenen dat de instanties die toestemming geven om deel te nemen aan AMA ook deze toestemming zullen intrekken wanneer blijkt dat de persoon meer aan kan. VDAB behoudt bijvoorbeeld zijn controleopdracht voor de verplicht ingeschreven werkzoekenden als zij deelnemen aan AMA. In die zin is ook opgenomen dat de erkende begeleider AMA in dialoog met de instanties die toeleiden bekijkt of de persoon nog kan deelnemen. De sociale partners vinden het aangewezen om GTB als onafhankelijke screeningsinstantie te laten optreden, in samenwerking of in samenspraak met de welzijns- en gezondheidsactoren bij deelname aan arbeidsmatige activiteiten in maatwerkbedrijven. VDAB kan beroep doen op GTB voor een dergelijke toeleiding van verplicht ingeschreven werkzoekenden, maar dit wordt niet standaard opgelegd. Als arbeidsmarktregisseur kan VDAB zelf bepalen op wie ze beroep doen hiervoor. Voor personen met andere statuten is het aan de instantie die toestemming tot deelname verleent om uit te maken welke procedure ze zullen volgen.

De sociale partners hechten veel belang aan een gebiedsdekkend netwerk van arbeidsmatige initiatieven en werkposten. Ze vragen een kwalitatieve begeleiding op niveau van de werkpost te voorzien. Verder vragen ze dat de vermindering van het aantal plaatsen van arbeidsmatige activiteiten binnen beleidsdomein Sociale Economie worden opgevangen binnen beleidsdomein WVG. De sociale partners vrezen dat het potentieel aan arbeidsmatige activiteiten in het normaal economisch circuit beperkt is door een overbevraging van werkgevers voor stages en de erg beperkte productiviteit van de doelgroep.

We merken op dat de initiatieven van arbeidszorg in de welzijns- en zorgsectoren (met uitzondering van de sector personen met een handicap) tot nog toe zonder regelgevend en subsidiërend kader werden georganiseerd. We hebben momenteel dan ook enkel via de registratie door de Rondetafel enigszins zicht op het aantal plaatsen. In de toekomst zal arbeidszorg in sociale economie een meer activerend karakter krijgen, maar in wezen blijft het wel gaan om onbetaalde activiteiten om de latente functies van arbeid te genieten. Dus in die zin lijkt het ons niet evident om te stellen dat deze plaatsen gaan wegvallen als such of dat ze gecompenseerd moeten worden in een ander beleidsdomein. We merken op dat de erg beperkte productiviteit van de doelgroep net de reden is dat er voor onbetaalde activiteiten wordt geopteerd en dat het bewaken van dit aspect essentieel is om de verdringing die de sociale partners vrezen tegen te gaan.

Beide adviesraden vragen dat ook zelfstandigen in eigen naam een werkpost kunnen aanbieden. Dat betekent een toevoeging aan artikel 1, 8°.

Aan deze opmerking wordt tegemoet gekomen. Het BVR wordt in die zin aangepast.

Wat de erkenning van begeleiders arbeidsmatige activiteiten betreft, vragen beide adviesraden dat sociale en beschutte werkplaatsen zouden erkend worden als begeleider van arbeidsmatige activiteiten en dat zij hun expertise blijvend kunnen inzetten.

Het BVR werd aangepast in opvolging van deze opmerking van de SAR WGG. Artikel 46 werd aangevuld.

De SAR WGG vraagt hoe de Vlaamse Regering de link ziet tussen de arbeidsmatige activiteiten en het persoonsvolgend budget?

Personen met een handicap die een persoonsvolgend budget hebben, zullen eerder deelnemen aan het systeem “begeleid werken” voor personen met een handicap.

Geïntegreerd breed onthaal

De SAR WGG stelt vast dat de uitrol van het geïntegreerd breed onthaal in Vlaanderen nog in de kinderschoenen staat. Momenteel lopen ook hiervoor nog proefprojecten. De operationalisering van de trajecten maatschappelijke oriëntatie binnen het GBO komt dus eigenlijk te vroeg wil men de proefprojecten GBO eerst ten gronde evalueren en waar nodig bijsturen.

De inhoud en doelstellingen van de trajecten maatschappelijke oriëntatie stemmen overeen met de inhoud en doelstellingen van het geïntegreerd breed onthaal (GBO). Het is dan ook logisch om dit beleidsmatig en naar uitvoering samen te laten sporen. Het GBO is inderdaad nog niet operationeel in heel Vlaanderen. Er zal dan ook een oproep gelanceerd worden voor de ontwikkeling van nieuwe, extra, pilootprojecten GBO, specifiek gericht op de doelgroep van mensen met een advies niet-toeleidbaar. Voor (nieuwe of bestaande) GBO samenwerkingsverbanden is het een kans om gericht te kunnen samenwerken voor één bepaalde doelgroep. De doelgroep van de niet-toeleidbaren zal begeleid worden. Er wordt wetenschappelijk onderzoek gekoppeld aan de projecten; voor het beleid is het een kans om de doelgroep van de niet-toeleidbaren in kaart te brengen (ook wat statuut- en uitkeringsproblemen betreft) en niet-toeleidbaren op basis van die gegevens beter te kunnen helpen in de toekomst.

Ook de sociale partners vinden het doel en de ambitie van het samenwerkingsverband Geïntegreerd Breed Onthaal onduidelijk.

Het geïntegreerd breed onthaal krijgt een wettelijke basis in het ontwerpdecreet lokaal sociaal beleid, dat op 27 oktober 2017 definitief is goedgekeurd door de Vlaamse regering. Lokale besturen hebben in het kader van dit decreet de opdracht er voor te zorgen dat mensen een menswaardig bestaan kunnen leiden, door als lokaal bestuur een maximale toegang tot de sociale grondrechten te verzekeren. Het ontwerpdecreet biedt hiervoor een kader op strategisch (lokale sociale beleidsdoelstellingen als onderdeel van het meerjarenplan), tactisch (coördinatie van vraag en aanbod van de lokale sociale hulp- en dienstverlening) en operationeel (toegankelijke hulp- en dienstverlening en de aanpak van onderbescherming) niveau. Binnen het operationele niveau is het lokaal bestuur verantwoordelijk voor de realisatie van het sociaal huis (als herkenbaar lokaal aanspreekpunt) en van daaruit voor het uitbouwen van een samenwerkingsverband geïntegreerd breed onthaal (als netwerk waarin OCMW, CAW en DMW hun expertise delen om krachtig welzijnsonthaal met brede vraagverheldering te realiseren en onderbescherming tegen te gaan). Het lokaal bestuur kan hiervoor samenwerken met andere besturen. Ook afstemming met de werking van de Huizen van het Kind is hier voorzien. Het ontwerpdecreet bepaalt de minimale functies en werkingsprincipes van het geïntegreerd breed onthaal, die verder geoperationaliseerd zullen worden in bijhorende uitvoeringsbesluiten.

De minimale functies van het samenwerkingsverband GBO zijn:

- 1° neutrale informatie over het aanbod van de lokale sociale hulp- en dienstverlening verstrekken;
- 2° de rechten verkennen;
- 3° de rechten realiseren;

- 4° de hulpvragen verhelderen;
- 5° neutraal naar de gepaste lokale sociale hulp- en dienstverlening doorverwijzen.

De werkingsprincipes die het samenwerkingsverband daarbij dient te hanteren zijn:

- 1° neutraal, bekend, herkenbaar en zichtbaar zijn voor de burger;
- 2° generalistisch werken met specialisaties binnen handbereik;
- 3° outreachend handelen naar kwetsbare doelgroepen;
- 4° in continuïteit in de hulp- en dienstverlening voorzien;
- 5° participatief en krachtgericht werken in de hulp- en dienstverlening.

1.4 Artikelsgewijze bespreking

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen en definities

Artikel 1

Dit artikel somt de definities op en behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 2. Activeringstrajecten

Afdeling 1. Doelgroep activeringstrajecten

Artikel 2

De doelgroep van het decreet van 25 april 2014 bestaat uit personen voor wie betaalde beroepsarbeid tijdelijk niet mogelijk is wegens belemmeringen van medische, mentale, psychische, psychiatrische of sociale aard. Dit artikel van het besluit verfijnt de doelgroep die in aanmerking komt voor een activeringstraject. We stellen drie voorwaarden voorop:

- De belemmeringen van medische, mentale, psychische, psychiatrische of sociale aard verhinderen de deelname aan een regulier traject naar werk via bemiddeling, beroepsopleiding, tijdelijke werkervaring, wijk-werken of andere competentieversterkende acties. De belemmeringen zijn prominent aanwezig en onvoldoende onder controle, waardoor de betrokkenheid van diverse organisaties noodzakelijk is. De acties die noodzakelijk zijn om deze belemmeringen te remediëren, situeren zich zowel op het vlak van begeleiding naar en op een werkvloer als op het vlak van zorg. Indien één van beide componenten ontbreekt, spreken we niet van een werk- en zorgtraject maar van een reguliere begeleiding of hulpverlening binnen een van de betrokken beleidsdomeinen.
- Het moet aannemelijk zijn dat de persoon na de deelname aan een activeringstraject via betaald werk aan de slag kan. Door de complexe problematiek waarmee de doelgroep van deze trajecten geconfronteerd wordt, is de uitkomst van een activeringstraject evenwel onzeker en kan dit steeds bijgestuurd worden.
- Er wordt verwacht van de kandidaat-deelnemer dat hij geëngageerd is om actief deel te nemen aan het activeringstraject.

De personen die in aanmerking komen voor een activeringstraject beschikken over verschillende statuten. In de eerste plaats gaat het om verplicht ingeschreven werkzoekenden bij VDAB, zijnde de uitkeringsgerechtigde werklozen en de jonge werkzoekenden in beroepsinschakelingstijd. VDAB heeft voor deze groep de controleopdracht op de beschikbaarheid op de arbeidsmarkt. Personen met een leefloon, rechthebbenden op maatschappelijke integratie, herintreders, enz. kunnen zich inschrijven als niet-werkende werkzoekende bij VDAB en zo een beroep doen op de dienstverlening. Ook personen met een arbeidsongeschiktheids- of invaliditeitsuitkering kunnen zich na een beslissing van de adviserend

geneesheer inschrijven bij VDAB. Ten slotte zijn er ook de personen met een inkomensvervangende of integratie-tegemoetkoming die zich kunnen inschrijven bij VDAB.

Het statuut is geen criterium bij de afbakening van de doelgroep maar kan wel een impact hebben op de opvolging. Aan elk statuut hangen immers specifieke rechten en plichten vast die niet genegeerd kunnen worden. Bij verplicht ingeschreven werkzoekenden past de deelname aan een activeringstraject binnen het federaal normatief kader inzake beschikbaarheid op de arbeidsmarkt. Voor personen met een ander statuut is het aanbod van een deelname aan een activeringstraject minder dwingend, maar ook wanneer zij in een dergelijk traject stappen, engageren zij zich om de overeengekomen acties uit het trajectplan uit te voeren.

Afdeling 2. Verzoek tot deelname

Artikel 3

Het verzoek tot deelname kan door de kandidaat-deelnemer en door verschillende actoren ingediend worden. Om de zaken te stroomlijnen, stelt VDAB hiervoor een formulier ter beschikking. Op basis van de informatie, vermeld in het formulier, beslist VDAB of een persoon al dan niet een activeringstraject kan aanvatten. Het gaat om medisch-diagnostisch materiaal, indien beschikbaar, dat de belemmeringen van medische, mentale, psychische, psychiatrische of sociale aard aantoonde die de kandidaat-deelnemers verhinderen om betaalde beroepsarbeid uit te voeren en de deelname aan een activeringstraject ondersteunt alsook een beschrijving van het functioneren van de kandidaat-deelnemer en de drempels die hierbij ondervonden worden. In de mate van het mogelijke kunnen deze gegevens via het vertrouwelijk luik in het dossier van de betrokkene opgeladen worden (zie artikels 5 en 6). Het formulier kan door de betrokkene ook op papier worden ingevuld.

Bij twijfel over de haalbaarheid van een deelname aan een activeringstraject of een ander begeleidingstraject kunnen de actoren die een verzoek tot deelname willen indienen uiteraard voorafgaand een informatief gesprek met VDAB en de kandidaat-deelnemer aangaan.

Uiteraard waken we over de bescherming van de privacy van de kandidaat-deelnemer door enkel de informatie die noodzakelijk is voor de beslissing tot deelname aan een dergelijk traject te onderbouwen, te bevragen. De kandidaat-deelnemer stemt in met de aanvraag voor deelname aan een activeringstraject alsook met het uitwisselen en verwerken van de gegevens met de welzijns- en zorgvoorzieningen om dit verzoek tot deelname te ondersteunen. De Nationale Raad van de Orde van Geneesheren heeft geoordeeld dat de informatie die de bevoegde diensten van VDAB gebruiken in het kader van de bijzondere tewerkstellingsondersteunende maatregelen geen inbreuk zijn op het medisch beroepsgeheim. Bij personen met een arbeidsongeschiktheids-of invaliditeitsuitkering is positief advies van de adviserend geneesheer noodzakelijk alvorens een arbeidsmatige begeleiding op te starten.

VDAB beslist over deelname aan een activeringstraject en kan eventueel ook beslissen dat het reguliere aanbod meer aangewezen is.

Artikel 4

Na afloop van een termijn van drie maanden na een beslissing tot niet-deelname, kan er voor eenzelfde persoon een nieuw verzoek tot deelname aan een activeringstraject worden ingediend, mits nieuwe feiten een dergelijk verzoek ondersteunen. De belemmeringen van medische, mentale, psychische, psychiatrische en/of sociale aard kunnen in die mate evolueren dat een nieuw verzoek tot deelname steeds mogelijk moet zijn. Dit nieuwe verzoek wordt op dezelfde manier ingediend als het eerdere verzoek.

Artikel 5

Zoals in de memorie bij het decreet beschreven, streven we naar een laagdrempelige procedure om het verzoek tot deelname in te dienen. Via een centralisatie van de gegevens in een elektronisch dossier kunnen we de procedure kort houden. Vele personen beschikken al over een dergelijk dossier bij VDAB omdat ze ooit zijn ingeschreven als werkzoekende, bijvoorbeeld als schoolverlater of omwille van het feit dat ze ooit beroep hebben gedaan op VDAB voor bepaalde dienstverlening, bijvoorbeeld het aanvragen van opleidingscheques. Voor personen die nog niet beschikken over een elektronisch dossier kan op eenvoudig verzoek een dossier gecreëerd worden (door een consulent in de werkwinkel of telefonisch via de Servicelijn).

Bemiddelaars en begeleiders van VDAB die reeds toegang hebben tot het dossier van de betrokkene zullen de informatie bij het verzoek tot deelname, zoals het formulier waarvan sprake in artikel 3, maar ook eventueel de nodige attesten, kunnen opladen in het dossier van de betrokkene.

De casemanager Werk, de casemanager Zorg, de penhouder en dienstverleners kunnen registreren in het elektronisch dossier van de kandidaat-deelnemer en deelnemer; ze houden daarbij rekening met de richtlijnen die daaromtrent opgesteld worden door de VDAB. Dit impliceert, ten eerste, dat de personen die registreren in het elektronisch dossier rekening houden met de privacy en dat zij enkel de informatie registreren die relevant is in functie van een activeringstraject en een traject naar werk. Dit impliceert, ten tweede, dat de competenties en het functioneren van de deelnemer in het elektronisch dossier worden geregistreerd aan de hand van het ICF-instrument van VDAB. Om correct te kunnen registreren en om het ICF instrument van VDAB te leren kennen, dienen de casemanager Werk, de casemanager Zorg, de penhouder en dienstverleners een opleiding te volgen bij VDAB. VDAB staat in voor de organisatie van de opleidingen.

Aangezien het activeringstraject een voortraject is, kan deze registratie gebruikt worden om een verzoek tot rechten op tewerkstellingsondersteunende maatregelen en toegang tot sociale economie te onderbouwen en te motiveren.

Artikel 6

Artikel 6 bevat een opsomming van de gegevens die worden opgenomen in het elektronisch dossier van de kandidaat-deelnemer en deelnemer.

Het elektronisch dossier van een persoon bestaat uit twee luiken: een algemeen, open luik en een vertrouwelijk luik. Het vertrouwelijk luik is in eerste instantie enkel zichtbaar voor de VDAB bemiddelaar van de persoon in kwestie. In het open luik zijn louter de acties vermeld die VDAB onderneemt ten aanzien van een persoon en de status ervan, bv. Zorgbegeleiding - uitgevoerd. In het vertrouwelijk luik bevinden zich onder meer de gegevens die op basis van het ICF instrument worden ingevuld, mailverkeer betreffende de persoon, enz...

Om het activeringstraject te kunnen coördineren en opvolgen, zullen de casemanagers Werk en Zorg toegang krijgen tot zowel het algemene als het vertrouwelijke luik van het elektronisch dossier van de deelnemer die ze begeleiden. De casemanagers Werk en Zorg registreren het trajectplan en de aanpassingen aan het trajectplan, de evaluatie, het eindverslag en het eindadvies.

De penhouder en de dienstverleners zullen enkel toegang krijgen tot het vertrouwelijke luik. Zij registreren de voortgang van de acties en de begeleiding die ze ondernemen ten aanzien van de deelnemer. Op basis van die informatie kunnen de casemanagers Werk en Zorg de uitvoering van het trajectplan opvolgen, indien nodig het trajectplan aanpassen en het eindverslag en eindadvies opstellen.

VDAB registreert de beslissing tot deelname, eventuele verlenging van het traject en de beslissing voor het vervolgetraject van de deelnemer in het elektronisch dossier. Het resultaat van het activeringstraject, vb. advies betaalde arbeid met ondersteuning in sociale economie wordt weggeschreven in het open luik van het dossier, zodat VDAB bemiddelaars een vervolgetraject kunnen opstarten.

De kandidaat-deelnemer en de deelnemer zelf is er van op de hoogte dat er een vertrouwelijk luik bestaat in zijn dossier, maar heeft daar geen directe toegang toe. De persoon geeft toestemming aan de dienstverleners om in dit vertrouwelijk luik te registreren en kan ten allen tijde inzage vragen in het vertrouwelijk luik van zijn dossier.

Afdeling 3. De casemanager Werk en de casemanager Zorg

Onderafdeling 1. Mandatering van de casemanager Zorg

Artikel 7

Het decreet van 25 april 2014 bepaalt in artikel 10, §1, tweede lid, 1°, welke welzijns- en zorgvoorzieningen de functie van casemanager Zorg kunnen opnemen. Het gaat om: een centrum voor algemeen welzijnswerk, een dienst maatschappelijk werk van het ziekenfonds, een centrum voor geestelijke gezondheidszorg, een initiatief voor beschut wonen, een psychiatrisch ziekenhuis, een psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis, een welzijns- en zorgvoorziening, erkend door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) of het agentschap Jongerenwelzijn, een revalidatiecentrum en een OCMW (inclusief publiekrechtelijke samenwerkingen tussen OCMW's of contractuele samenwerkingen tussen OCMW's). Het decreet bepaalt ook dat een welzijns- en zorgvoorziening de functie van casemanager Zorg slechts kan opnemen indien de voorziening voor het uitoefenen van die functie één of meerdere medewerkers heeft die beschikken over professionele deskundigheid.

In dit artikel wordt die professionele deskundigheid verder ingevuld en dat om de kwaliteit van de dienstverlening te garanderen. Een medewerker wordt in deze gezien als professioneel deskundig indien hij/zij beschikt over een relevant diploma, vermeld in het besluit, of over minimaal twee jaar ervaring in het verlenen van zorg aan de doelgroep. Daarnaast verwachten we dat de medewerker gecertificeerde kennis heeft van ICF, International Classification of Functioning, Disability and Health, een classificatie opgesteld door de Wereldgezondheidsorganisatie. Het certificaat kan worden gegeven door een WHO gecertificeerde organisatie of een door de WHO gecertificeerde trainer. Ook het bewijs van een instelling voor hoger of universitair onderwijs dat ICF opgenomen is in het opleidingscurriculum voor minimaal 1 studiepunten en dat de betrokkene voor dit studievak geslaagd is, geldt als certificaat. Deze taal laat toe om het functioneren en participeren van personen in kaart te brengen, rekening houdend met gezondheid, persoonlijke factoren en context. VDAB heeft zelf een instrument opgesteld, op basis van ICF, dat toelaat om het functioneren van de persoon op de arbeidsmarkt en de nood aan ondersteuning in te schatten. Het is belangrijk dat het ICF-instrument voor een deelnemer tijdens het doorlopen van een activeringstraject kan ingevuld worden. Het is dan ook noodzakelijk dat de casemanager Zorg kennis heeft van ICF. In heel wat welzijns- en zorgsectoren wordt er nu al gebruik gemaakt van ICF. Tot slot vragen we van de medewerker dat hij/zij kennis heeft van het aanbod van welzijns- en zorgvoorzieningen.

Gedurende de uitvoering van de opdrachten beantwoordt de casemanager Zorg aan deze vereisten inzake professionele deskundigheid, zoals vermeld in artikel 41, eerste lid, 2°.

Artikel 8

De welzijns- en zorgvoorzieningen, vermeld in artikel 10, §1, tweede lid, 1°, van het decreet van 25 april 2014 kunnen doorlopend een mandaataanvraag om casemanager Zorg te worden, indienen bij het Departement WVG. Het Departement WVG stelt daarvoor een aanvraagformulier ter beschikking.

Door de procedure om een mandaat als casemanager Zorg doorlopend open te stellen, kan een welzijns- en zorgvoorziening ook een aanvraag indienen op het moment dat ze een kandidaat-deelnemer toeleidt

naar een activeringstraject. Een mandaat kan dus bijvoorbeeld toegekend worden aan voorziening X op 10 oktober 2018 en aan voorziening Y op 10 oktober 2019 afhankelijk van de datum van de aanvraag.

Artikel 14 van het decreet van 25 april 2014 bepaalt dat VDAB voor elke deelnemer binnen een traject een casemanager Zorg aanduidt. Wanneer de deelnemer al begeleid wordt door een gemandateerde welzijns- en zorgvoorziening neemt die het casemanagement op. Wanneer de deelnemer door verscheidene gemandateerde voorzieningen wordt begeleid, beslissen die onderling wie het casemanagement opneemt en brengt die voorziening VDAB daarvan op de hoogte. In beide gevallen is de deelnemer al vertrouwd met de werking van de welzijns- en zorgvoorziening in kwestie. Indien de deelnemer nog niet begeleid wordt door een welzijns- en zorgvoorziening, wordt het bevoegde OCMW aangesproken, indien het OCMW daartoe gemandateerd is. Na eventuele vraagverheldering zal een hulpverlener van het OCMW het casemanagement opnemen of afhankelijk van zijn of haar behoeften doorverwijzen naar een meer gespecialiseerde hulpverlener. Voor VDAB is het essentieel om te weten welke gemandateerde welzijns- en zorgvoorzieningen VDAB kan contacteren.

Artikel 9 - 10

Het Departement WVG controleert de ontvankelijkheid van een aanvraag aan de hand van de volgende stukken die moeten ingediend zijn: het volledige en correct ingevulde aanvraagformulier, dat onder meer een verklaring op eer bevat met betrekking tot het verzekeren van de continuïteit van het casemanagement Zorg ten aanzien van de deelnemer, een bewijs dat de rechtsgeldige vertegenwoordiger het aanvraagformulier heeft ondertekend en het bewijs van professionele deskundigheid. De gecertificeerde kennis van ICF moet worden aangetoond met een bewijs van het volgen van een opleiding ICF bij een door de Wereldgezondheidsorganisatie gecertificeerde opleider.

Uiterlijk dertig kalenderdagen na ontvangst van de mandaataanvraag stelt het Departement WVG de mandaataanvrager op de hoogte van het al dan niet ontvankelijk zijn van de aanvraag.

Artikel 11

Artikel 11 betreft het onderzoek naar de gegrondheid van de ontvankelijke mandaataanvraag en de beslissing om een mandaat als casemanager Zorg toe te kennen.

De gegrondheid van de aanvraag wordt per aanvraag beoordeeld. Er wordt geen ranking opgesteld van de verschillende mandaataanvragers. We voorzien geen limiet op het aantal casemanagers Zorg.

De beslissing om een mandaat als casemanager Zorg toe te kennen aan een welzijns- en zorgvoorziening, houdt geen automatische toekenning in van een compensatievergoeding. Er wordt pas een compensatievergoeding uitbetaald als de gemandateerde welzijns- en zorgvoorziening door de VDAB wordt aangewezen als casemanager zorg binnen een individueel activeringstraject.

Artikel 12

De bevoegde ministers bepalen eenzelfde einddatum van alle mandaten van de casemanagers Zorg. Voor die einddatum kan een gemandateerde welzijns- en zorgvoorziening als casemanager Zorg van een deelnemer aan een activeringstraject worden aangewezen.

Indien een welzijns- en zorgvoorziening op het moment van de bepaalde einddatum nog de functie van casemanager Zorg opneemt voor één of meerdere deelnemers aan een lopend activeringstraject, behoudt de welzijns- en zorgvoorziening haar mandaat als casemanager Zorg tot die activeringstrajecten zijn afgelopen en dus tot er voor die deelnemer(s) een eindverslag en eindadvies geregistreerd is in het elektronische dossier van de deelnemer.

Na de bepaalde einddatum kan een welzijns- en zorgvoorziening echter niet meer aangewezen worden als casemanager Zorg voor nieuwe deelnemers die aan een activeringstraject moeten beginnen.

Onderafdeling 2. Mandatering van de casemanager Werk

Artikel 13

Het Decreet van 25 april 2014 belast VDAB met het casemanagement Werk gezien haar opdracht als arbeidsmarktregisseur. Binnen de huidige projecten worden de werk- en welzijnsconsulenten ingezet bij de begeleiding van personen in armoede. Binnen de tenders Activeringsbegeleiding en de oproepen doorstroom Arbeidszorg werd beroep gedaan op GTB.

Voor het uitvoeren van de opdrachten als casemanager Werk kan VDAB een beroep doen op werkkactoren die beschikken over een mandaat. Bij de mandaataanvraag moeten geïnteresseerde werkkactoren voldoen aan de voorwaarden die in het decreet worden bepaald.

Aanvullend stelt dit artikel dat de casemanager Werk beschikt over een erkenning als gespecialiseerde trajectbegeleidingsdienst (GTB). VDAB erkent in het kader van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 februari 2008 tot vaststelling van de regels voor erkenning en financiering van de gespecialiseerde trajectbepaling- en -begeleidingsdienst, de gespecialiseerde arbeidsonderzoeksdiensten en de gespecialiseerde opleidings-, begeleidings- en bemiddelingsdiensten één partner in Vlaanderen die kan optreden als GTB. Deze vzw neemt regietaken op voor een specifieke doelgroep. De opdrachten voor het casemanagement Werk sluiten hierbij aan en veronderstellen dezelfde expertise met de doelgroep en op vlak van toekenning van rechten voor bijzondere tewerkstellingsondersteunende maatregelen of indicering van rechten in kader van sociale economie. Via dit uitvoeringsbesluit schrijven we dus een bijkomende opdracht in het takenpakket van GTB in.

Verder bepaalt dit artikel dat de casemanager Werk moet beschikken over minstens 2 werknemers die gecertificeerd zijn als ICF-trainer. Deze werknemers hebben een licentie van de Wereldgezondheidsorganisatie om andere personen op te leiden in ICF. Op deze manier kan de organisatie instaan voor de continuïteit van de uitvoering van de taken als casemanager.

Artikel 14

Om de kwaliteit van de dienstverlening als casemanager Werk te garanderen, moeten geïnteresseerde werkkactoren professionele deskundigheid kunnen aantonen bij het aanvragen van het mandaat. De geïnteresseerde werkkactor moet aantonen te beschikken over één of meerdere medewerkers per provincie die aan deze voorwaarden voldoen en die zullen ingezet worden voor het uitvoeren van de opdracht.

Het artikel bepaalt de voorwaarden inzake diploma of ervaring in begeleiding en bemiddeling naar werk van de doelgroep. De medewerkers moeten aantonen te beschikken over een certificaat in ICF, zoals dit ook bij de casemanagers Zorg het geval is. Verder vragen we dat de medewerkers ook beschikken over een certificaat als indiceringsconsulent. Op deze manier kunnen zij de rechten van personen vaststellen om in een vervolgetraject beroep te doen op bijzonder tewerkstellingsondersteunende maatregelen of toegang tot tewerkstelling in sociale economie te krijgen. Een eindadvies bij een activeringstraject is enkel zinvol als doorheen het traject ook bewaakt wordt dat de persoon over de nodige rechten beschikt om een vervolgetraject aan te vatten. De medewerkers van de casemanager Werk moeten bovendien over een brede kennis beschikken over het aanbod inzake bemiddeling, opleiding, begeleiding en tewerkstellingondersteunende maatregelen om een zinvolle invulling te kunnen geven aan het activeringstraject en ook de nodige voorbereiding voor een vervolgetraject aan te vatten. De medewerkers van de casemanager Werk moeten ervaring hebben in het bemiddelen van uitkeringsgerechtigde werklozen die omwille van hun MMPPS-problematiek nood hebben aan een voortraject. Het bewaken van het rechten-en-plichten verhaal in deze context vraagt een specifieke expertise.

Gedurende de uitvoering van de opdrachten beantwoordt de casemanager Werk aan deze vereisten inzake professionele deskundigheid.

Artikel 15

VDAB zal een oproep lanceren waarop geïnteresseerde werkfactoren kunnen intekenen. De periode van intekening op de oproep zal beperkt zijn in de tijd.

Artikel 16

De bevoegde minister bepaalt de einddatum van het mandaat van de casemanager Werk. Voor die einddatum kan een werkfactor als casemanager Werk van een deelnemer aan een activeringstraject worden aangewezen.

Indien een werkfactor op het moment van de bepaalde einddatum nog de functie van casemanager Werk opneemt voor één of meerdere deelnemers aan een lopend activeringstraject, behoudt de werkfactor zijn mandaat als casemanager Werk tot die activeringstrajecten zijn afgelopen en dus tot er voor die deelnemer(s) een eindverslag en eindadvies geregistreerd is in het elektronische dossier van de deelnemer.

Na de bepaalde einddatum kan een werkfactor echter niet meer aangewezen worden als casemanager Werk voor nieuwe deelnemers die aan een activeringstraject moeten beginnen.

Onderafdeling 3. Opdrachten van de casemanager Zorg en de casemanager Werk

Artikel 17

De casemanagers Werk en Zorg stellen samen met de deelnemer het trajectplan op. We vragen dat ze dit opstarten ten laatste vier weken nadat de casemanager Zorg en de casemanager Werk zijn aangeduid die binnen het traject deze taken zullen opnemen. Het decreet van 25 april 2014 bepaalt hoe VDAB de casemanager Zorg binnen het traject aanduidt. Het is belangrijk voor de deelnemer dat die na de beslissing van deelname aan het activeringstraject ook snel duidelijkheid krijgt over het traject dat hij zal moeten volgen.

De casemanagers identificeren samen de meest geschikte dienstverlening, rekening houdend met de dienstverlening aanwezig in het netwerk om de vooropgestelde acties uit te voeren. Hierbij moeten ze altijd vertrekken van de noden van de deelnemer en een neutrale functie opnemen.

Binnen een individueel traject moeten de nodige afspraken worden gemaakt worden om de invulling van de opdrachten te garanderen. Afhankelijk van de voorgestelde acties en de keuze van de deelnemer neemt de casemanager Werk binnen het ene traject mogelijk een groter deel van de opdrachten op zich, terwijl dat bij een ander traject de casemanager Zorg kan zijn. Over het geheel van de trajecten wordt uitgegaan van een gelijke verdeling van de opdrachten over beide casemanagers. Een goede samenwerking tussen beide casemanagers, met de inzet van hun beider expertise, is dan ook belangrijk.

Artikel 18

De casemanagers Werk en Zorg waken over een logische volgorde van de acties, vermeld in artikel 23 van het decreet van 25 april 2014 en op het feit dat de acties vlot op elkaar aansluiten. Ze houden daarbij rekening met de mogelijke ontwikkeling en toenemende competenties van de deelnemer en met zijn zorgbehoeften.

De casemanagers zien er ook op toe dat het trajectplan gedurende het traject up to date blijft. Als gemerkt wordt dat de deelnemer sneller evolueert dan eerst ingeschat, dan moet het trajectplan bijgestuurd

kunnen worden. Ook wanneer de situatie van de deelnemer minder gunstig evolueert of wanneer de acties niet het verhoopte resultaat behalen, moet het trajectplan bijgestuurd worden.

Artikel 19

Op het einde van het activeringstraject registreren de casemanagers Werk en Zorg gezamenlijk een eindverslag en eindadvies in het elektronische dossier van de deelnemer over het perspectief van de deelnemer op vlak van al dan niet betaalde arbeid, met of zonder ondersteuning. De casemanagers doen dit binnen de 4 weken nadat de penhouder en de betrokken dienstverleners hun verslagen over de acties in het activeringstraject hebben geregistreerd in het elektronische dossier van de deelnemer.

Artikel 20

De casemanager Werk kan – indien nodig voor de deelnemer – bijkomend onderzoeken of de deelnemer recht heeft op tewerkstellingsondersteunende maatregelen of indicering.

Deze onderzoeken kaderen in het vaststellen van rechten op vlak van bijzondere tewerkstellingsondersteunende maatregelen of de indicering voor toegang tot sociale economie. We vinden het essentieel dat de casemanager Werk de informatie die noodzakelijk is om deze rechten te openen, verzamelt tijdens het activeringstraject. Het activeringstraject is een voorbereidend traject, het kan niet dat de rechten van een persoon nog naderhand moeten uitgeklaard worden, aangezien zij in belangrijke mate het vervolg van het regulier traject zullen bepalen. Het eindadvies dat de casemanager Werk samen met de casemanager Zorg motiveert, moet hier bovendien mee in overeenstemming zijn.

Onderafdeling 4. Compensatievergoeding voor de casemanager Zorg

Artikel 21

De compensatievergoeding voor het uitvoeren van de opdrachten van de casemanager Zorg bedraagt 800 euro per activeringstraject.

Dit bedrag is gebaseerd op de vergoeding voor het casemanagement in de tender activeringszorg. De casemanager in de tender activeringszorg ontvangt 1400 euro en vervult momenteel zowel de opdrachten van de toekomstige casemanager Zorg als de opdrachten van de toekomstige casemanager Werk.

Artikel 22

De compensatievergoeding van de casemanager Zorg wordt uitbetaald in twee schijven:

- Een eerste schijf van 60% of 480 euro per gestarte deelnemer bij registratie van het trajectplan in het elektronische dossier van de deelnemer.
- Een tweede schijf van 40% of 320 euro per deelnemer. Deze schijf wordt uitbetaald wanneer het eindverslag en eindadvies geregistreerd zijn in het elektronische dossier van de deelnemer en de looptijd van het activeringstraject minimaal drie maanden was.

Het Departement WVG staat in voor de uitbetaling van de compensatievergoeding aan de casemanagers Zorg. Hiervoor maakt het Departement WVG gebruik van de gegevens die geregistreerd worden in het elektronische dossier van de deelnemer en die maandelijks ter beschikking worden gesteld door de VDAB.

Onderafdeling 5. Compensatievergoeding voor de casemanager Werk

Artikel 23

De compensatievergoeding voor de opdrachten van de casemanager Werk bedraagt 800 euro.

Dit bedrag is gebaseerd op de vergoeding voor het casemanagement in de tender activeringszorg. De casemanager in de tender activeringszorg ontvangt 1400 euro en vervult momenteel zowel de opdrachten van de toekomstige casemanager Zorg als de opdrachten van de toekomstige casemanager Werk.

Artikel 24

De compensatievergoeding van de casemanager Werk wordt uitbetaald in twee schijven:

- Een eerste schijf van 60% of 480 euro per gestarte deelnemer bij registratie van het trajectplan in het elektronische dossier van de deelnemer
- Een tweede schijf van 40% of 320 euro per deelnemer. Deze schijf wordt uitbetaald wanneer het eindverslag en eindadvies geregistreerd zijn in het elektronische dossier van de deelnemer en de looptijd van het activeringstraject minimaal drie maanden was.

VDAB staat in voor de uitbetaling van de compensatievergoeding aan de werkactor die gemandateerd wordt als casemanager Werk. Hiervoor maakt VDAB gebruik van de gegevens die geregistreerd worden in het elektronisch dossier van de deelnemer.

Hoofdstuk 5. Penhouder en netwerk van dienstverleners

Een netwerk van dienstverleners, vertegenwoordigd door een penhouder, zal de acties die vermeld staan in het trajectplan uitvoeren. Een oproep bepaalt de penhouder en het netwerk van dienstverleners dat hij vertegenwoordigt. Welzijns- en zorgorganisaties en werkorganisaties stellen zich samen kandidaat als netwerk van dienstverleners en duiden een penhouder aan. Het netwerk wordt samengesteld conform de bepalingen in het decreet van 25 april 2014.

Bij het toekennen van de opdrachten aan de penhouder en het netwerk van dienstverleners houden we rekening met de Altmark-criteria. De compensaties aan ondernemingen worden niet beschouwd als staatssteun die een ongunstige invloed heeft op het handelsverkeer voor zover er voldaan is aan vier voorwaarden:

- De begunstigde onderneming moet daadwerkelijk belast zijn met de uitvoering van een openbaredienstverplichting en die verplichtingen moeten duidelijk omschreven zijn;
- De compensaties die de ondernemingen ontvangen, worden berekend op basis van parameters die vooraf op objectieve en doorzichtige wijze worden bepaald,
- De compensatie mag niet hoger zijn dan nodig is om de kosten van de uitvoering van de openbaredienstverplichting geheel of gedeeltelijk te dekken;
- Wanneer de met de uitvoering van de openbaredienstverplichting te belasten onderneming in een concreet geval niet is gekozen in het kader van een openbare aanbesteding, waarbij de kandidaat kan worden geselecteerd die die diensten tegen de laagste kosten voor de gemeenschap kan leveren, moet de noodzakelijke compensatie worden vastgesteld op basis van de kosten die een gemiddelde, goed beheerde onderneming zou hebben gemaakt om die verplichting uit te voeren.

Slechts wanneer aan alle vier de voorwaarden is voldoen, kan er sprake zijn van geoorloofde compensaties en is er geen verplichte aanmelding bij de Europese Commissie. Zowel in het decreet als in het uitvoeringsbesluit voorzien we de nodige bepalingen om aan de voorwaarden van Altmark te voldoen.

Afdeling 1. Mandatering van de penhouder

Artikel 25

Aangezien een goede samenwerking tussen de werkactoren en de welzijns- en zorgorganisaties cruciaal is voor de goede uitvoering van de activeringstrajecten, wordt geëist dat de werkactoren en de welzijns- en zorgorganisaties die als dienstverleners de acties van de trajectplannen willen uitvoeren zich samen

kandidaat stellen als een netwerk van dienstverleners. Hun kandidatuur wordt ingediend door de penhouder die optreedt als vertegenwoordiger van het netwerk van dienstverleners.

Met betrekking tot het netwerk van dienstverleners willen we netwerken die groot genoeg zijn om een verscheiden aanbod te verenigen. Een werkingsgebied heeft dan ook de grootte van één of meerdere zorgregio's regionale stad. De penhouder moet aantonen dat het netwerk van dienstverleners in staat is om in het hele werkingsgebied een dienstverlening aan te bieden en om binnen de vier weken nadat de penhouder het trajectplan heeft ontvangen, te starten met de uitvoering van het trajectplan.

Het artikel verduidelijkt wat er moet begrepen worden onder professionele deskundigheid van de dienstverleners in het netwerk; het gaat dan zowel om de dienstverleners die vermeld zijn in artikel 18, §1, tweede lid, 1°, a) tot en met f) van het decreet van 25 april 2014 als de dienstverleners die niet expliciet in dat artikel vermeld zijn. Gedurende de uitvoering van de opdrachten beantwoorden de dienstverleners aan deze vereisten inzake professionele deskundigheid, zoals vermeld in artikel 42, eerste lid, 2° van dit besluit. Daarnaast vragen we ook dat de penhouder aantoont dat er een gedeelde visie bestaat tussen de dienstverleners van het netwerk over het gebiedsdekkende aanbod, de taakverdeling en de samenwerking binnen het werkingsgebied.

Het decreet van 25 april 2014 bepaalt dat een netwerk van dienstverleners minimaal bestaat uit zes partners en als volgt is samengesteld: een werkactor, een maatwerkbedrijf, één van de volgende welzijns- en zorgvoorzieningen: psychiatrisch ziekenhuis, psychiatrische afdeling algemeen ziekenhuis, centrum voor geestelijke gezondheidszorg, initiatief voor beschut wonen, revalidatiecentrum; een welzijns- en gezondheidsvoorziening, erkend door het VAPH of het agentschap Jongerenwelzijn; een centrum voor algemeen welzijnswerk en een OCMW, een publiekrechtelijke samenwerking tussen OCMW's of een contractueel samenwerkingsverband tussen OCMW's. Dit is de minimale samenstelling, wat impliceert dat er ook andere welzijns- en zorgpartners kunnen toetreden tot het netwerk van dienstverleners indien ze voldoen aan de voorwaarden, opgenomen in dit artikel.

Artikel 26

Per werkingsgebied, zijnde één of meerdere zorgregio's regionale stad, wordt er één penhouder die een netwerk van dienstverleners vertegenwoordigt, gemandateerd.

VDAB lanceert daartoe een oproep op basis van de wet inzake overheidsopdrachten van 17 juni 2016. Gezien de oproep kadert in de uitvoering van het decreet werk- en zorgtrajecten, wordt deze in samenspraak met de betrokken administraties, met name Departement WSE en Departement WVG, opgesteld en beoordeeld.

Artikel 27

De penhouders worden gemandateerd voor de uitvoering van activeringstrajecten die opgestart worden binnen een periode van 4 jaar. We streven naar het toekennen van de mandaten vanaf 1 juli 2018.

Afdeling 2. Compensatievergoeding voor de penhouder

Artikel 28

De compensatievergoeding voor de penhouder bedraagt 2800 euro per individueel activeringstraject. Deze vergoeding is gebaseerd op de kostprijs van de trajecten in de WSE-projecten (tender Activeringsbegeleiding, Doorstroom Arbeidszorg).

De penhouder neemt een coördinerende rol op binnen het netwerk van dienstverleners. Hij bespreekt het trajectplan dat hij ontvangt van de casemanager Werk en de casemanager Zorg met de beide casemanagers, hij houdt toezicht op de aanwending van de compensatievergoeding voor de betrokken dienstverleners, hij voorziet in een goede monitoring van de uitvoering van de trajectplannen en hij zorgt

voor de uitbetaling van de compensatievergoeding aan de dienstverleners. Om deze taken uit te voeren, ontvangt de penhouder een bedrag ter grootte van maximaal 10% van de compensatievergoeding.

Artikel 29

De compensatievergoeding wordt uitbetaald in twee schijven:

- Een eerste schijf van 70% of 1960 euro per deelnemer bij aanvang van het activeringstraject
- Een tweede schijf van 30% of 840 euro per deelnemer. Deze schijf wordt uitbetaald indien er aan drie voorwaarden is voldaan: de casemanagers Werk en Zorg oordelen dat de dienstverleners de acties uit het trajectplan hebben uitgevoerd, de casemanagers Werk en Zorg hebben voldoende informatie ontvangen van de dienstverleners om het eindverslag en eindadvies op te stellen en het activeringstraject heeft een looptijd gehad van minstens drie maanden.

Uiteraard kunnen de middelen die voor de activeringstrajecten vanuit de Vlaamse overheid ter beschikking worden gesteld, enkel worden aangewend voor wat ze werden toegekend, namelijk voor de dienstverlening in het kader van de activeringstrajecten. De kosten voor de zorg, die verleend worden in het activeringstraject en die in aanmerking komen voor terugbetaling door het RIZIV, zijn niet ten laste van deze compensatievergoeding. Op deze manier vermijden we dubbele financiering bij de zorgverleners.

Aan het einde van het mandaat van de penhouder zullen de middelen die niet werden besteed aan de dienstverlening in het kader van de activeringstrajecten overgemaakt worden aan de Vlaamse overheid.

Artikel 30

Dit artikel betreft de verplichting voor de penhouder om een boekhouding op te stellen die een duidelijke weergave is van zijn inkomsten en uitgaven in het kader van zijn opdrachten, vermeld in het decreet van 25 april 2014.

De penhouder dient te waken over het marktconform zijn van de vergoedingen die worden uitbetaald aan de dienstverleners van het netwerk.

Artikel 31

We streven naar activeringstrajecten op maat van de noden van de deelnemer. In bepaalde situaties is er mogelijk geen geschikt aanbod voor de deelnemer in het netwerk van dienstverleners. De penhouder kan in dat geval een passend aanbod voor de deelnemer zoeken buiten het netwerk van dienstverleners. De penhouder zal afspraken maken met de actor die niet behoort tot het netwerk, maar toch diensten zal verlenen in het kader van een activeringstraject; het betreft meer bepaald afspraken rond de taakverdeling in de dienstverlening en de eventuele vergoeding.

Wanneer de continuïteit van het netwerk in het gedrang komt, door bijvoorbeeld het wegvallen van een van de verplichte dienstverleners zoals vermeld in het decreet, kan de penhouder een nieuwe aanvraag voorleggen.

Afdeling 5. Activeringstrajecten

In artikel 23 van het Decreet van 25 april 2014 worden de acties die deel uitmaken van een activeringstraject opgesomd. Het gaat om acties op vlak van begeleiding op en naar een werkvloer en acties op vlak van zorg die ondersteunend moeten zijn aan het arbeidsmarktgerichte traject.

Artikel 32

In het gedeelte begeleiding naar en op een werkvloer neemt de werkvloer een centrale plaats in. De werkvloer geeft personen de kans om de latente functies van arbeid te ervaren, ondermeer het feit dat

er een zinvolle bezigheid geboden wordt, dat er gezorgd wordt voor structuur, dat er sociale contacten voorhanden zijn en dat de mogelijkheid tot zelfontplooiing geboden wordt. De werkvloer is een ideale omgeving om competenties te herkennen, te ondersteunen en verder te versterken. Om deze reden kiezen we er dan ook voor om de activeringsstage als een verplicht onderdeel van het activeringstraject te beschouwen. Daarnaast kunnen de werkactoren ook inzetten op allerlei andere versterkende acties, zoals het verwerven van attitudes om op een werkvloer te functioneren, joboriënterende acties,... Deze acties zijn opgenomen in het decreet.

De activeringsstage is een oriënterende stage specifiek voor werkzoekende met medische, mentale, psychische en/of psychiatrische problemen, al dan niet in combinatie met sociale problemen. Dit werkplekinstrument werd eerder al ingezet in de VDAB-tenders en werd in maart 2017 ingeschreven in het VDAB-besluit.

De werkactor uit het netwerk van dienstverleners staat in voor het zoeken van geschikte werkvloeren, rekening houdende met de jobaspiraties en mogelijkheden en beperkingen van de deelnemer. De activeringsstage kan georganiseerd worden bij een reguliere werkgever en binnen de sociale economie. Het maatwerkbedrijf dat deel uitmaakt van het netwerk van dienstverleners kan hiervoor zijn werkvloer ter beschikking stellen, maar dit kan ook bij een andere werkgever. De werkactor staat in voor de begeleiding op de werkvloer en ondersteunt de deelnemer en de werkgever tijdens de stage. De intensiteit van de stage (aantal uren/week) wordt opgebouwd in functie van de draagkracht en de competenties van de deelnemer, rekening houdende met eventueel andere acties die gelijktijdig worden georganiseerd door andere dienstverleners.

Het resultaat van een activeringsstage is een competentieprofiel over de basisvaardigheden (resultierend uit de begeleiding op de werkvloer en evaluatie(s) met de stagewerkvloer) alsook een beschrijving van resterende welzijnsdrempels en belemmerende randvoorwaarden. Deze informatie wordt weggeschreven in het vertrouwelijk luik van het dossier van de deelnemer.

Tijdens het activeringstraject kan de casemanager Werk adviseren om de persoon toe te leiden naar activerende arbeidszorg sociale economie, op voorwaarde dat de persoon beschikt over een SE-profiel en een duidelijk potentieel vertoont om, mits een beperkte periode van activerende arbeidszorg op een sociale economie werkvloer, betaald aan de slag te kunnen binnen sociale economie.

Het huidige regelgevende kader van deze arbeidszorginitiatieven vinden we enerzijds in het besluit van de Vlaamse regering van 8 december 1998 tot uitvoering van het decreet inzake sociale werkplaatsen. Anderzijds worden een aantal arbeidszorginitiatieven in de sociale economie jaarlijks bij MB gefinancierd door de Vlaamse minister, bevoegd voor de sociale economie. Vandaar dat in artikel 33, § 2 de formulering 'kandidaat-arbeidszorgmedewerker' is overgenomen. Op deze manier wordt een correcte verwijzing gemaakt naar de huidige regelgeving van sociale economie. Het is de ambitie om met de nieuwe maatwerkregelgeving, die in werking treedt op 1 januari 2019, ook het arbeidszorgkader in de sociale economie aan te passen en maximaal te aligneren op de activeringstrajecten. Er zal daarbij bekeken worden hoe de doorstroom naar sociale economie na het activeringstraject maximaal kan gerealiseerd worden.

De eventuele acties op vlak van zorg en werk die nog in het activeringstraject gepland zijn worden verdergezet. Op deze manier biedt de ondersteuning vanuit sociale economie een versterking in het activeringstraject van deelnemers met een potentieel richting sociale economie. De casemanagers Werk en Zorg staan in voor de afronding van het activeringstraject zoals gepland. Op basis van de registraties van de acties door de dienstverleners registreren ze de competenties en het functioneren van de deelnemer. Ze leveren een eindrapport en motiveren een eindadvies.

Artikel 33

Dit artikel bepaalt de zorg die in het kader van een activeringstraject kan worden verleend. Het gaat om herstelgerichte zorg met het oog op de uitvoering van een stage op een werkvloer tijdens het

activeringstraject en met het oog op het kunnen uitvoeren van betaalde beroepsarbeid met of zonder ondersteuning na afloop van het activeringstraject.

Artikel 34

De activeringstrajecten zijn bedoeld om deelnemers te begeleiden zodat ze na afloop van het traject in staat zijn om betaalde beroepsarbeid (met of zonder ondersteuning) aan te vatten. De looptijd van een traject werd dan ook in het decreet bepaald als minimaal 3 maanden en maximaal 18 maanden. Dit met de bedoeling om een traject enerzijds lang genoeg te kunnen laten lopen zodat personen met aanzienlijke medische, mentale, psychische, psychiatrische en/of sociale problemen kunnen worden ondersteund en de tijd krijgen om die drempels weg te werken of draaglijk te maken zodat ze (opnieuw) een stap kunnen zetten in de richting van betaald werk (met of zonder ondersteuning). Deze looptijd maakt het ook mogelijk dat wanneer deelnemers vanwege hun medische, mentale, psychische, psychiatrische en/of sociale problemen tijdelijk uitvallen en dus tijdelijk niet kunnen deelnemen aan het traject, ze even later de draad van het traject weer kunnen oppikken.

Het decreet voorziet in uitzonderlijke gevallen de mogelijkheid van de verlening van een activeringstraject. In dit artikel bepalen we dat VDAB kan beslissen om een traject te verlengen op advies van de casemanagers Werk en Zorg indien de deelnemer omwille van ziekte, moederschapsverlof, ongeval of overmacht tijdelijk niet kon deelnemen én deze onderbreking van het traject verhindert om een eindrapport op te stellen en een eindadvies te motiveren. Indien de casemanagers Werk en Zorg ondanks de onderbreking van het activeringstraject in staat zijn om een eindrapport en eindadvies op te stellen is een verlenging van het activeringstraject niet noodzakelijk.

Een activeringstraject kan tot maximaal 24 maanden verlengd worden en wordt geregistreerd in het elektronisch dossier van de deelnemer.

Artikel 35

Dit artikel bepaalt dat VDAB, in een aantal gevallen, na advies van de casemanagers Werk en Zorg, kan beslissen om een activeringstraject voor het voorziene einde stop te zetten. Een stopzetting wordt geregistreerd in het elektronische dossier van de deelnemer.

Afdeling 6. Beroep

Artikel 36

Bij de raad van bestuur van VDAB kan een verzoek tot heroverweging worden ingesteld wanneer een kandidaat-deelnemer, een deelnemer of een actor die voor rekening van de kandidaat-deelnemer een verzoek tot deelname heeft ingediend, niet akkoord gaat met een door VDAB krachtens dit besluit genomen beslissing.

Afdeling 7. Toezicht en sancties

Artikel 37

VDAB oefent toezicht uit op de aanwending van de compensatievergoeding door de casemanager Werk. De VDAB kan daarvoor alle noodzakelijke gegevensbronnen raadplegen.

Artikel 38

Gezien de Altmark-criteria waaronder de penhouders deze opdrachten uitvoeren, voorziet dit artikel dat VDAB toezicht uitoefent op de aanwending van de compensatievergoedingen.

De compensatievergoeding werd bepaald als een vaste prijs rekening houdende met de kostprijs van de huidige WSE-projecten. Deze compensatievergoeding wordt gezien als een noodzakelijke compensatie vastgesteld op basis van de kosten die een gemiddelde, goed beheerde onderneming zou hebben

gemaakt om die opdrachten uit te voeren. Deze kostprijs wordt bepaald op niveau van het traject. Gezien de complexe problematiek van de deelnemers is een inschatting van de prijs van een standaardtraject geen evidentie. De Vlaamse overheid moet er doorheen de uitvoering van de opdrachten op toezien dat de compensatie niet hoger is dan de kosten van de gehele of gedeeltelijke uitvoering van de opdrachten, anders is er sprake van overcompensatie.

We organiseren de controle op eventuele overcompensatie niet op het niveau van het traject maar op niveau van het project, zodat penhouders een zekere flexibiliteit hebben om de middelen in te zetten voor een kwaliteitsvolle begeleiding van de doelgroep en zo maatwerk te leveren. Wanneer blijkt dat er sprake is van overcompensatie zullen de niet-bestede middelen teruggevorderd worden (zie ook uitleg bij artikel 30).

Artikel 39

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 40-42

Deze artikelen bepalen onder welke voorwaarden de mandaten voor de casemanager Werk, de casemanager Zorg en de penhouder kunnen worden ingetrokken of geschorst. De bevoegde ministers nemen deze beslissing op basis van een verslag van de sociaalrechtelijke inspecteurs en/of het agentschap Zorginspectie en na advies van VDAB en/of Departement WVG.

Artikel 43

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 3. Arbeidsmatige activiteiten

Afdeling 1. Doelgroep en toegang tot arbeidsmatige activiteiten

Artikel 44

Dit artikel beschrijft de doelgroep die toegang krijgt tot het aanbod van arbeidsmatige activiteiten. Het gaat om personen, ouder dan 18 jaar en jonger dan 65 jaar, voor wie betaalde beroepsarbeid, met of zonder ondersteuning, op middellange termijn niet, nog niet of niet meer mogelijk is door één of meerdere belemmeringen van medische, mentale, psychische, psychiatrische of sociale aard. De persoon behoort daarenboven tot één van deze vier categorieën:

- Niet-werkende werkzoekenden die toegeleid worden door VDAB. Dit zijn zowel de verplicht ingeschreven werkzoekenden (omwille van werkloosheidsuitkering of jongeren in beroepsinschakelingstijd) als de vrij ingeschreven werkzoekenden (waaronder herintreders).
- Personen met een leefloon die de toelating hebben van het OCMW om deel te nemen aan arbeidsmatige activiteiten
- Personen die arbeidsongeschikt erkend zijn in de zin van de uitkeringsverzekering voor werknemers en/of de uitkeringsverzekering voor zelfstandigen en meewerkende echtgenoten en die de toelating van de adviserend arts van het ziekenfonds hebben gekregen om arbeidsmatige activiteiten te verrichten
- Personen met een inkomensvervangende tegemoetkoming of integratietegemoetkoming.

Arbeidsmatige activiteiten moeten voor al deze inkomensstatuten toegankelijk blijven; het uitvoeren van deze activiteiten mag hun inkomen echter niet in gevaar brengen. Bij de eerste drie categorieën moet er dan ook voorafgaand toestemming gegeven worden door de instantie die de uitkering toekent. Wat de vierde categorie betreft, is het zo dat een persoon met een handicap niet verplicht is om een toelating te vragen om een activiteit te beginnen. Aangezien het bij arbeidsmatige activiteiten gaat om onbezoldigde bezigheid, ontstaat er ook geen belastbaar inkomen door deze activiteit en is er dus ook geen meldingsplicht aan de FOD Sociale Zekerheid van deelname aan arbeidsmatige activiteiten door een deelnemer.

Het feit dat er, voor de eerste drie categorieën, eerst een toestemming dient te komen van één van de boven vermelde instanties om arbeidsmatige activiteiten uit te voeren, impliceert dat er geen overeenkomst mag gesloten worden tussen de deelnemer arbeidsmatige activiteiten, de werkpost en de begeleider arbeidsmatige activiteiten, vooraleer die toestemming er is (zie artikel 49).

De toelating “arbeidsmatige activiteiten” kan voor onbepaalde duur worden toegekend maar dit is niet noodzakelijk zo. Wanneer de deelnemer potentieel nog kan doorgroeien naar betaald werk (met of zonder ondersteuning) dient dit maximaal gestimuleerd en gefaciliteerd te worden. Deelnemers aan arbeidsmatige activiteiten zullen dan ook jaarlijks geëvalueerd worden, vanuit dit oogpunt (zie artikel 47, eerste lid, 5°).

Arbeidszorgmedewerkers (zoals beschreven in het artikel) worden uitgesloten uit de doelgroep van arbeidsmatige activiteiten; dat om te voorkomen dat er voor een bepaalde persoon èn een subsidie in het kader van arbeidszorg in de sociale economie èn een subsidie in het kader van arbeidsmatige activiteiten kan worden aangevraagd.

Afdeling 2. Aanbod van arbeidsmatige activiteiten

Artikel 45

Elke werkgever in de profit, social profit of publieke sector kan arbeidsmatige activiteiten aanbieden. Werkgevers die arbeidsmatige activiteiten aanbieden, krijgen de naam “werkpost”.

Bij arbeidsmatige activiteiten gaat het om het hebben van een nuttige dagbesteding met het oog op sociale integratie, maatschappelijke participatie en individuele ontplooiing van de deelnemer arbeidsmatige activiteiten. Het gaat om mensen met een nul- of negatieve productiviteit.

Arbeidsmatige activiteiten worden onbezoldigd verricht door de deelnemer arbeidsmatige activiteiten. Het gaat immers om onbezoldigde bezigheid en niet om arbeid; er mag dan ook geen loon worden uitbetaald aan de deelnemer, noch onder de vorm van geld, noch onder de vorm van een voordeel in natura. Enkel die voordelen in natura die geen loon zijn, mogen aan de deelnemer worden verstrekt. Volgens de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) zijn bijvoorbeeld geschenkcheques (in natura, in speciën of in de vorm van betaalbons) geen loon indien deze per jaar en per persoon de waarde van 35 euro, eventueel te vermeerderen met 35 euro per jaar voor elk kind ten laste van de persoon, niet overschrijden. Daarnaast mogen de geschenkcheques enkel worden toegekend ter gelegenheid van sinterklaas, Kerstmis of Nieuwjaar. Ook de bedragen die een terugbetaling zijn van kosten die ten laste van de werkpost vallen, zijn uitgesloten uit het loonbegrip. Indien de werkpost het wil, kan hij de verplaatsingskost van de woonplaats naar de werkpost (en terug) van de deelnemer vergoeden; dit gebeurt best op basis van de werkelijke kost (bijvoorbeeld op basis van de vervoersbewijzen). De werkpost kan ook kortingen toekennen aan de deelnemer op producten die hij zelf verkoopt of produceert; hieraan zijn echter ook enkele voorwaarden verbonden (zo mag de korting bijvoorbeeld niet groter zijn dan 30% van de normale prijs). Het ter beschikking stellen van verplichte werkkledij of veiligheidskledij wordt niet gezien als loon. Daarnaast zijn er ook nog een beperkt aantal andere voordelen in natura die niet gezien worden als loon indien er aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

Bij arbeidsmatige activiteiten gaat het niet om een volwaardig takenpakket dat kan uitgevoerd worden door een betaalde arbeidskracht. Arbeidsmatige activiteiten mogen niet leiden tot de verdringing van betaalde arbeid. We kunnen erover waken dat dat niet gebeurt door het afsluiten van een overeenkomst tussen de deelnemer, de erkende begeleider arbeidsmatige activiteiten en de werkpost. In die overeenkomst worden de afspraken omtrent het uitvoeren van arbeidsmatige activiteiten vastgelegd; onder meer rond het takenpakket en het uurrooster. Daarnaast bevat de overeenkomst ook een aantal

verplichtingen voor de werkpost, zoals het ter beschikken stellen van een werkpostbegeleider die een aanspreekpunt is voor de deelnemer arbeidsmatige activiteiten op de werkpost. (Zie artikel 49)

Artikel 46

Deelnemers aan arbeidsmatige activiteiten worden begeleid door een door het Departement WVG erkende begeleider arbeidsmatige activiteiten. De in het artikel opgenomen welzijns- en zorgvoorzieningen, onderwijsinstellingen die erkend zijn door de Vlaamse Gemeenschap, beschutte en sociale werkplaatsen en maatwerkbedrijven kunnen erkend worden als begeleider arbeidsmatige activiteiten indien ze één of meer medewerkers ter beschikking hebben die minimaal een medisch, paramedisch, sociaal, psychologisch of pedagogisch diploma op bachelorniveau hebben of minimaal twee jaar ervaring hebben met het verlenen van zorg aan de mensen die behoren tot de doelgroep om arbeidsmatige activiteiten te verrichten. Daarnaast dienen de in het artikel opgenomen welzijns- en zorgvoorzieningen, onderwijsinstellingen die erkend zijn door de Vlaamse Gemeenschap, beschutte en sociale werkplaatsen en maatwerkbedrijven een verzekering burgerlijke aansprakelijkheid te hebben ter dekking van de risico's die verbonden zijn aan het uitvoeren van de opdrachten in het kader van arbeidsmatige activiteiten. Een dergelijke polis moet het risico dekken van de begeleider arbeidsmatige activiteiten voor de burgerlijke aansprakelijkheid als gevolg van beroeps- en inschattingsfouten door de eigen werknemers. De meeste voorzieningen en instellingen beschikken over een dergelijke verzekering. Toch dient de voorziening of instelling de verzekeringsmaatschappij vooraf op de hoogte te brengen van de begeleiding inzake arbeidsmatige activiteiten die ze zal uitvoeren om te laten onderzoeken of de bestaande polis burgerlijke aansprakelijkheid afdoende dekking biedt. De verzekeringsmaatschappij zal indien nodig de polis aanpassen.

De organisaties kunnen hiertoe doorlopend een erkenningsaanvraag indienen bij het Departement WVG volgens de procedure, beschreven in het artikel.

De erkenning wordt toegekend voor een periode van vijf jaar en kan verlengd worden.

Artikel 47

Dit artikel legt de minimale begeleidingsopdrachten van de begeleider arbeidsmatige activiteiten vast.

De begeleider arbeidsmatige activiteiten heeft een intake- en oriënteringsgesprek met de persoon die arbeidsmatige activiteiten wil verrichten met het oog op het vastleggen van de meest passende werkpost en arbeidsmatige activiteiten. De begeleider gaat onder meer na of de persoon in aanmerking komt om arbeidsmatige activiteiten uit te voeren (zie artikel 44). De begeleider arbeidsmatige activiteiten begeleidt de persoon bij de procedures die de persoon hiervoor moet doorlopen. Zo zal de begeleider onder andere instaan voor het invullen van het luik "in te vullen door de organisatie" van het formulier "verklaring van uitoefening van niet bezoldigde activiteiten" voor mensen, erkend door het RIZIV.

Zodra de persoon toelating krijgt (indien nodig, zie artikel 44) om arbeidsmatige activiteiten uit te voeren, gaat de begeleider op zoek naar een passende werkpost. Welke taken de deelnemer bij een werkpost kan verrichten, wordt in onderling overleg bepaald tussen de deelnemer, de begeleider arbeidsmatige activiteiten en de werkpost. Het takenpakket wordt beschreven in de overeenkomst die door deze drie partijen wordt ondertekend (zie artikel 49).

De begeleider arbeidsmatige activiteiten begeleidt de deelnemer bij de start op de werkpost en volgt de deelnemer op tijdens de duur van arbeidsmatige activiteiten. Dit houdt in dat de begeleider regelmatig met de deelnemer nagaat hoe de arbeidsmatige activiteiten op de werkpost verlopen, of de arbeidsmatige activiteiten nog steeds passend zijn voor de persoon, of het aantal uren op de werkpost nog passend is, of de deelnemer nog tevreden is met de arbeidsmatige activiteiten, enz. De deelnemer kan steeds bij de begeleider arbeidsmatige activiteiten terecht voor vragen en opmerkingen betreffende de arbeidsmatige activiteiten die worden uitgevoerd en kan dus steeds een evaluatie vragen van de arbeidsmatige activiteiten (en de overeenkomst) die worden uitgevoerd.

De begeleider arbeidsmatige activiteiten fungeert als aanspreekpunt betreffende de arbeidsmatige activiteiten van de deelnemer voor, op de eerste plaats, de deelnemer, maar ook onder meer voor de werkpost, de arbeidsinspectie en de betrokken instanties die de toelating geven aan de persoon om aan arbeidsmatige activiteiten deel te nemen. De begeleider arbeidsmatige activiteiten is op de eerste plaats een aanspreekpunt voor de deelnemer indien deze vragen heeft over of nood heeft aan extra ondersteuning bij de arbeidsmatige activiteiten die hij uitvoert. Daarnaast is de begeleider ook een aanspreekpunt voor de werkpost; zo dient de begeleider arbeidsmatige activiteiten telefonisch bereikbaar te zijn voor de werkpost (begeleider), tijdens de uren dat de deelnemer arbeidsmatige activiteiten aanwezig is op de werkpost. De begeleider arbeidsmatige activiteiten is onder meer ook een aanspreekpunt voor de arbeidsinspectie indien er vragen zouden rijzen over de aanwezigheid van een deelnemer arbeidsmatige activiteiten op een werkpost. De begeleider is ook een aanspreekpunt voor de instantie die de toelating geeft aan de deelnemer om arbeidsmatige activiteiten uit te voeren (zie artikel 44).

De begeleider arbeidsmatige activiteiten staat in voor het afsluiten van een verzekering lichamelijke ongevallen en een verzekering burgerlijke aansprakelijkheid voor de deelnemer. De verzekering lichamelijke ongevallen wordt afgesloten voor lichamelijke ongevallen op de werkpost en op de weg van en naar de werkpost; dit laatste moet expliciet worden opgenomen in de polis. De weg van en naar de werkpost moet op eenzelfde wijze geïnterpreteerd worden als het begrip arbeidsweg in de wetgeving op arbeidsongevallen. Deze verzekering zal een tegemoetkoming uitkeren als er geen aansprakelijke is voor het ongeval. Indien iemand wel aansprakelijk wordt gesteld, kan de verzekeraar de uitgekeerde vergoedingen terugvorderen van de aansprakelijke. De begeleider arbeidsmatige activiteiten sluit ook een verzekering burgerlijke aansprakelijkheid af voor de deelnemer. Deze polis dekt de aansprakelijkheid van de deelnemer voor schade die hij aan derden zou veroorzaken in zijn privéleven. Het is belangrijk dat de begeleider bij de verzekeringsmaatschappij nagaat dat arbeidsmatige activiteiten gelden als een bezigheid die door de deelnemer in de privésfeer worden uitgeoefend of als een activiteit die deel uitmaakt van de normale activiteiten van de begeleider arbeidsmatige activiteiten.

De begeleider arbeidsmatige activiteiten evalueert minstens jaarlijks de deelnemer arbeidsmatige activiteiten, in dialoog met de deelnemer en met de instanties die de toelating geven aan de persoon om aan arbeidsmatige activiteiten deel te nemen (zie artikel 44, eerste lid, 1), 2) en 3)). Indien de werkpost en/of de vastgelegde activiteiten niet langer passend zijn voor de deelnemer, wordt dit bijgestuurd, in dialoog met de deelnemer en met de instanties die de toelating geven aan de persoon om aan arbeidsmatige activiteiten deel te nemen. Dit kan betekenen dat bijvoorbeeld het aantal uren arbeidsmatige activiteiten wordt verminderd. De evaluatie kan echter ook betekenen dat de begeleider arbeidsmatige activiteiten inschat dat de deelnemer zo geëvolueerd is dat hij naar betaalde arbeid, met of zonder ondersteuning, kan doorstromen.

De instanties die aan de deelnemers arbeidsmatige activiteiten de toelating geven om deel te nemen aan arbeidsmatige activiteiten, conform artikel 44, kunnen contact opnemen met de begeleider arbeidsmatige activiteiten om zich te informeren over het verloop van de arbeidsmatige activiteiten die door de deelnemer worden uitgevoerd.

Artikel 48

De erkende begeleiders arbeidsmatige activiteiten worden vergoed voor het uitvoeren van hun opdrachten. Per jaar wordt per begeleide deelnemer een subsidie toegekend aan de begeleider arbeidsmatige activiteiten van maximaal 840 euro in functie van de reëel gepresteerde begeleidingsperiode.

De verdere voorwaarden voor het ontvangen van de subsidie worden vermeld in het besluit en behoeven geen verdere toelichting.

Artikel 49

De afspraken betreffende de uitvoering van arbeidsmatige activiteiten en de verplichtingen van de betrokken partijen worden vastgelegd in een overeenkomst tussen de deelnemer arbeidsmatige activiteiten, de werkpost en de begeleider arbeidsmatige activiteiten. Deze overeenkomst bevat de vermeldingen en de bepalingen, vermeld in de bijlage, die bij dit besluit is gevoegd. Er wordt pas een overeenkomst afgesloten indien de persoon de toestemming heeft gekregen om arbeidsmatige activiteiten uit te oefenen, van de instanties vermeld in artikel 44. Het betreft hier geen arbeidsovereenkomst. De overeenkomst kan steeds in onderling overleg aangepast of opgezegd worden. Het opstellen van de overeenkomst wordt voorbereid door de begeleider arbeidsmatige activiteiten. De overeenkomst bevat de vermeldingen en de bepalingen, vermeld in de bijlage bij dit besluit.

In de overeenkomst worden er duidelijke afspraken gemaakt over de arbeidsmatige activiteiten die (zullen) uitgevoerd worden en de context waarbinnen deze worden uitgevoerd (zie bijlage). Het gaat onder meer over het uurrooster en het takenpakket, wat zowel de begeleider arbeidsmatige activiteiten, maar ook bv. de arbeidsinspectie in staat stelt om op te volgen en te controleren wat de deelnemer arbeidsmatige activiteiten op de werkpost doet en mag doen en wanneer de deelnemer aanwezig is op de werkvloer. Daarnaast zal de overeenkomst ook een aantal verplichtingen bevatten voor de werkpost, onder meer het ter beschikking stellen van een werkpostbegeleider als aanspreekpunt voor de deelnemer op de werkpost, het sensibiliseren van het personeel van de werkpost betreffende de komst van de deelnemer arbeidsmatige activiteiten, het voorzien van de nodige veiligheidsmaatregelen, zoals bv. het ter beschikking stellen van de nodige werk- en of veiligheidskleding, en het opnemen van de persoon in de exploitatieverzekering burgerlijke aansprakelijkheid van de werkpost.

De werkpostbegeleider die wordt aangesteld door de werkpost is het aanspreekpunt voor de deelnemer arbeidsmatige activiteiten op de werkpost; het is een soort buddy of peter/meter bij wie de deelnemer terecht kan met vragen. Bij voorkeur is dit steeds dezelfde persoon en wordt er een tweede, liefst vaste, persoon voorzien die werkpostbegeleider is indien de vaste werkpostbegeleider afwezig is (door ziekte, vakantie, enz.).

In de overeenkomst wordt opgenomen dat de werkpost de deelnemer opneemt in zijn exploitatieverzekering burgerlijke aansprakelijkheid. De polis burgerlijke aansprakelijkheid van de werkpost kan de werkpost dekken wanneer de deelnemer schade toebrengt aan derden. Ook wanneer de deelnemer schade oploopt door de fout van de werkpost zal deze polis een tegemoetkoming kunnen uitkeren. Mogelijk behoren de activiteiten die een organisatie opneemt als werkpost in het kader van arbeidsmatige activiteiten niet tot de normale activiteiten van de organisatie. In dat geval zijn ze niet automatisch mee verzekerd in de polis burgerlijke aansprakelijkheid van de organisatie die optreedt als werkpost. De werkpost moet dan ook melden aan zijn verzekeringsmaatschappij dat hij activiteiten zal opnemen als werkpost in het kader van arbeidsmatige activiteiten. Meestal biedt een clause voor onbezoldigde medewerkers voldoende dekking voor het risico van aansprakelijkheid van de organisatie als werkpost en zal de werkpost geen bijkomende premie hoeven te betalen. In de polis moeten wel alle verzekerden worden opgesomd, ook de deelnemer arbeidsmatige activiteiten. Indien blijkt dat de bestaande polis burgerlijke aansprakelijkheid van de werkpost onvoldoende dekking biedt, zal de verzekeringsmaatschappij de polis moeten aanpassen.

De werkpost is niet verplicht om een zaakschadeverzekering af te sluiten, maar dit is wel aan te raden. Deze verzekering vergoedt de schade aan de verzekerde goederen indien er niemand aansprakelijk is voor de ontstane schade. Het is aan te bevelen dat de werkpost voor de waardevolste machines in de organisatie een zaakschadeverzekering afsluit. Op die manier beschermt de werkpost zijn eigen materialen, ook als er geen aansprakelijke is die moet instaan voor de geleden schade.

Hoofdstuk 4. Toezicht en handhaving

Artikel 50

De sociaalrechtelijke inspecteurs en de personeelsleden van het agentschap Zorginspectie zijn bevoegd om toezicht uit te oefenen op de bepalingen van het decreet van 25 april 2014 en zijn uitvoeringsbesluiten. De inspecteurs zullen hiertoe een afsprakenkader opstellen om dit toezicht op te nemen.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Artikel 51-54

De artikelen hoeven geen verdere toelichting.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

De weerslag op de begroting werd behandeld in de nota aan de Vlaamse Regering bij de principiële goedkeuring (VR 2017 1310 DOC.1005).

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Dit werd behandeld in de nota aan de Vlaamse Regering bij de principiële goedkeuring (VR 2017 1310 DOC.1005).

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Dit werd behandeld in de nota aan de Vlaamse Regering bij de principiële goedkeuring (VR 2017 1310 DOC.1005).

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Dit werd behandeld in de nota aan de Vlaamse Regering bij de principiële goedkeuring (VR 2017 1310 DOC.1005).

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1. haar tweede principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende de werk- en zorgtrajecten, wat betreft de activeringstrajecten en de arbeidsmatige activiteiten;

2. de Vlaamse minister, bevoegd voor het tewerkstellingsbeleid, te gelasten over voornoemd ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering, het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN
ARMOEDEBESTRIJDING,
Liesbeth HOMANS

De Vlaamse minister van WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN,
Jo VANDEURZEN

De Vlaamse minister van WERK, ECONOMIE, INNOVATIE en SPORT,
Philippe MUYTERS

Bijlagen:

- het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende de uitvoering van het decreet van 25 april 2014 houdende de werk- en zorgtrajecten, wat betreft de activeringstrajecten en de arbeidsmatige activiteiten;
- Bijlage 1 bij het “ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende de uitvoering van het decreet van 25 april 2014 houdende de werk- en zorgtrajecten, wat betreft de activeringstrajecten en de arbeidsmatige activiteiten” betreffende “Vermeldingen en bepalingen in de overeenkomsten voor arbeidsmatige activiteiten als vermeld in artikel 49, tweede lid”
- Het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen dd. 20/11/17;
- Het advies van de Strategische Adviesraad voor het Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid dd. 23/11/17.